

शैवकगोत्रादि दीपिका

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કાપીરાખેટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૨૬૬૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દોષી ઝો પ્રાંદ સાંપડી

વિગય ૨૪૭૯૨૩ મેલ

सेवकगोत्रादि दीपिका

વૈદ્ય ત્રિકુમળ હરિરામ રાસ્તે

(୧୭-ଭୁବନେଶ୍ୱର)

૪ સ ૧૯૨૫

પ્રતિ ૨૫૦

મૂલ્ય

વાચન ! મનન ! ! નિદિધ્યાસન ! ! !

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈ સંગ્રહ
૧૨૩૧૬

‘ત્રી સૂર્યપ્રનાગ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં મુળચલ્લાઈ પ્રિન્ટવાલે ગ્રાપ્યુ
કાનુપુર ટાંચાળ—અમદાવાદ

ઉપહાર

શ્રી _____ ને

_____ તરફથી

અર્પણ પત્રિકા

નૃષિની આદિમા વેદસ્વરૂપ રત્નતુલ્ય મહાપુરુષોને ઉત્પન્ન કરી
રત્નગર્ભાંતો બિરુદ ધરાવનારી, ઓ વિપ્ર જ્ઞાતિ દેવિ ? ઋષિઓ અને
મહર્ષિઓને જાતપગ મોકલાવી, વિશ્વનો ઉદ્ધાર કરનારી, ઓ, બ્રહ્મણ
જ્ઞાતિ-જનનિ ? રાજાઓ અને મહારાજાઓ પર મહાશ્વરો અને
મંત્રાટોપર ક્ષત્રિય ત્રૈશ્ય અને ક્ષુદ્રોપર શાસન કરી, ધર્મ પ્રવર્તાવ-
નારી, ઓ વિપ્રવયા માતૃ ! આજે આ અદ્ય બાળ નાગ ચગણુમા
થુ અર્પિ શકે ? થુ ગુણુ ગામ્ શકે ? અજનગીરિ મમાન જ્ઞાહીનો
ઢગલો હોય મમુદ્ર પોતે ખડીઆ રૂપ અને અને બધાએ હદ્ય ત્વક્ષો
લેખિનાતુ કાર્ય કરે સમગ્ર ભૂમડળ કાગળ સ્વરૂપ બનવા તૈયારી
ખતાવે અને અનતકાળ પર્યંત મરસ્વતિ પોતેજ લેખિકાતુ કામ લખવે
તોપણ ઓ પવિત્ર વિપ્રજ્ઞાતિજનનિ ? તારા અનત ગુણોનુ આલેખન
કેમ થઈ શકે ?

બાળક આલલામા રહેલા /દુ મિ અને પડડવાની કૃષ્ણા કરે
પથ કટપટક્ષતુ કળ લેવા ઇચ્છે વિના ત્રાપે નિર્ધામક મહામમુદ્ર તરી
જવા ચાહે તેમ-ઓ જ્ઞાતિ દેવિ ! તારા ગુણુ-ગ્રામ ઢગવાનો આ
અદ્ય પથુ સ્તુત્ય પ્રયત્ન છે

જ્ઞાન, કમ, અને ઉપાસનાવડે વિક્ષેપ મલ અને આવરણને છિન્ન
બિન્ન કરી પગ્માત્મ સ્વરૂપને ગ્રામ થનાર બૌદ્ધાદિક દશનોમા ગહે
નાર પાખડોતુ નિરસન કરનાર ઉપાસના અને ડર્બના યાના તળે
નભી રહેનાર પાખડીઓને જડમૂળથી-ઉન્મુલન કરનાર ભગવાનશ્રી

આછ શક્યચાયતે ઉત્પન્ન કરનાર એ સ્ત્રી સ્વરૂપિણી દ્રાવિડ જ્ઞાતિ દેવિ ' તને હુ થુ થુ અર્પુ

તાગ સ્મરણ માત્રથી-તારા મહાતનુનેના ઉચ્ચ આદર્શોથી અને તારી સ્મરણ વિલુતિઓથીજ અમખ્ય મનુષ્યો વિશુદ્ધાત્મા બન્યા પણ એ જ્ઞાતિ દેવિ ? આજે ક્યા એ તારા તનુને ? ક્યા એ તારી વિદ્યા ? ક્યા એ તારું શૌર્ય ? એકનીશ એકવીશ વાર નક્ષત્રિય ધૃતિ કરનાર ભગવાન પરશુરામને જન્મવાનારી એ, માતા ' ક્યા એ તારી દિગત આપી, શૌર્ય કીર્તિ ' માત્ર વર્ણોપર ચુરતરી-ક્રોધો ગિરફ ધરાવનારી-એ પૂનિત માતા ' તારાપર વળી, કરાલ કળગતી અમર ' કેમ, નહોય જગન્નિયતાના ક્રમથી કાઈ બચ્યુ છે ?

આર્ય ભૂમિમા અનેક ઉત્ક્રાંતિઓને ક્રાંતિઓ થઈ અને તેની અમર તાગપર પણ થઈ, એકજ વિષ્ણુ મહામમાજને ધરાવનાર ૧ સારસ્વત ૨ ઈર્ણુ-પુષ્પ ૩ ગોડ ૪ મૈથિલ ૫ ઉત્તલ એ વધ્ય પરિ-તથી ઉતરે ગહનાર પાત્ર અને ૧ દ્રાવિડ ૨ આદ્ર ૩ કરનાટકિય ૪ મહાગાંધિય ૫ અને ગુજર એ ૬૫વી દક્ષિણે રહેનાર એમ તુ દશ વિભાગમા વિભક્ત થઈ અને પછી તે તારા વિભાગો પેટા વિભાગોના પાત્ર પણ ક્યા છે ' આજે તુ ચોર્યાશી-ચોર્યાશી-જ્ઞાતિઓને ધરાવનારી એ, જ્ઞાતિ દેવિ ' છતાંએ તને આક્રંદ કરવુ પડે છે કાળના કપાટાની સાથે તારા તનુને આખા આર્યાવર્તમા એકથી બીજે ઢેરાણે ભટક્યા અને ખુબ દુર્યા આ ભૂમિવિનીમયથી જ્ઞાતિ ઓના મળ નિષ્ક્રમણ સ્થાનો પણ રોધવા મહાદુર્લભ છે અને કેમ ગોધાય ' આજે તારા પનોતા પુત્રાને શાખા ગોત્ર, અવટક પ્રવર, વેદ, ગણપતિ, ભેરવ, મહાદેવ અને ગોત્રદેવી-કેજે જ્ઞાતિઓના મૂળ

ઉદ્ભવને નળી લેવાના ઉચ્ચતમ સાધનો છે. ગાગવને પ્રતિષ્ઠાને ટકાવી રાખવાના પ્રોત્સાહન છે તેનું એને કયા ભાન છે અને એટલેથીજ એ માતા આ પાગાયણ અટકતું નથી ગાયત્રી ગધ્યાવદન વગેરે ષટકર્મનું પણ ભાન તારા તનુને / શું નથી ભુલ્યા / દેવી શું લખુ શું કહું અને લખવા કે કહેવાથી તારા તનુનેનું ક્ષેપ થાતું હોય તે તન્ક તારા પુત્રો વળતા હોય તો તેમ થવા આ પ્રયત્ન છે.

દ્રાવિડ જાતિના અનેક વિભાગો પૈકી સેવક વિષ્ણુ વિભાગ કે જે સેવક જાતિનો હું અહીં તનુજ હું તેની કથની કહું / પિન્નમની બીજી જ્ઞાતાજ્ઞિનો સમય હતો વખના દક્ષિણ વિભાગમાં કાળે વિકરાળ સ્વરૂપ ધર્યો અને દેવી એ વખતે તારા તનુને એ ભદ્રેવો ઉદર નિવાહાર્થે ધૃશ્વરનું શરણ લઈ તુર્તીકારીન નગરથી નીકળી પડ્યા અને આજીવિકા અને આશ્રયને સોધના છેક ઉત્તરમાં શ્રીગ પટ્ટણ આવ્યા અને ત્યાંના વાસતત્ત્વ જનોએ આશ્રય આપ્યો ત્યાંનાં પેઢિા લગવાનથી દાકાર (બાલા) ની પૂજા અર્ચા કરતા હોવાથી અને તે દ્વારાએ જીવન નિર્વાહ ચલાવતા હોવાથી ત્યાં આવનારાઓ દ્રાવિડા પણ પુજારી-સેવક-એ ઉપનામથી ઓળખાયા અને ત્યાં લગભગ ૧૧ વર્ષ અને ૭ માસ જેટલો સમય રહી જાણે ત્યાંનાજ વસનારા હોય એવા થઈ પડ્યા.

વિશુદ્ધ-કર્મ, અને જ્ઞાનથી પોતાની મહતા જમાવી લીધી અને તેથી આગતુકો છતાં પૂર્વ રહેનારાઓથી વધારે પ્રતિષ્ઠિત બન્યા પણ ત્યાં તો ઝગિયુગ હતો એટલે એ પ્રતિષ્ઠા એ, મહતા, અને એ ગૌરવ પ્રત્યે હમેશના રહેનારાઓ અસહિષ્ણુ બન્યા અને પોતાના મપથી ક્ષાગવગ અને બળથી આશ્રિતોને હાકી કાઢ્યા.

ભગવાનશ્રી નૃષ્યુચ દ્રના પુનરી અને સેવક થવામા લગભગ ૧૨ વર્ષો જેણે વીતાડયા તેને એ ઉપનામ છોડવુ કેમ ગમે ? બસ અહિથીજ સેવક જ્ઞાતિની શરૂઆત થાય છે એ સેવક ઉપનામમા ગૌરવ સમજનાર એ દક્ષિણાલ્ય વિપ્રો દ્રાવિડ વિપ્રો વિશ્વભરમા વિશ્વાસ ગાંધી ત્યાથી આગળ વધ્યા પછી ડોકલુમા આવ્યા અને ત્યા ભિન્ન ભિન્ન સ્થળોએ ગહા કેટલાક ત્યાથી ગુજરાતમા આવી તપોધન નામની એક બ્રાહ્મણ જ્ઞાતિમા ભળી ગયા અને છેવટે લગભગ ૨૦ કુટુંબો પદ્મી શતાબ્દમા ઓખા પ્રાન્તમા દાગિડા શહેરમા આવી વસ્યા શ્રીરગપદ્મલુમા ભગવાન શ્રી નૃષ્યુચ દ્રની સેવાનો જે ધ્યાન મત્ર ગીએના તે ગળવાન મન્ગરોની પ્રેરણાથી અહિંપણ શ્રી ગણછોડગાયના પુનરીઓનો મહાર મેળની ત્યાપણ એજ પુનિત સેવાદૃત્યમા નિયુક્ત થયા અને ત્યાથી પુનરી * સેવક, એ ઉપ-

નોટ— સેવક એ શબ્દમાત્રથી કેટલાક સુગ્રભાઈઓ પણ, જેર સમજમા રહી કચ્છમા આવેલ સેવક ભાઈઓને અન્યાય આપવા પ્રેરાય છે જો કે તેમ કરવાનો એ ભાઈઓનો ઇરાદો તો નહિ જ હોય પણ એ જેર ધનુમાઠ આપવાના કેટલાક કાલ્પનિક કાગળો છે અને તે એ છે કે વધ્યના દક્ષિણ ભાગમાથી તુતી કારીન નગરથી આવેલ દ્રાવિડો દાગિડા શહેરમા આવ્યા તે પહેલા દારિકામાથી ઠોકોગળના પુનરીઓ જે રહેતા તે ત્યાગીઓ હતા સ્ત્રીસમાજ તેને અસ્વીકૃત હતો અને તેમ હોવાથી સાધુ, ત્યાગી, વૈરાગી, કે માવા એવા એવા નામોથી ઓળખાતા હવે પહેલા દક્ષિણાલ્ય દ્રાવિડ બ્રાહ્મણો ઉપર કહી આવ્યા તેમ તુતીકારીન નગર શ્રીરગપદ્મલુ, મહારાષ્ટ્ર અને ગુજરાત વગેરે અનેક સ્થળોનુ પરિભ્રમણ કરી

નામને ચિરસ્થાઇ બનાવ્યું અને દ્રાવિડ ને બદલે સેવક એ ઉપનામથી મળ્યું પછે ઝોળખાવા લાગ્યા સેવક એ એક બીજે વિભાગ છે એવી ખોટી શકતું નિવારણ કરવા આ ઇતિહાસ બસ થશે ત્યાંથી એ સેવકો શ્રી લોકારણની બેટ ઉવરાવવા, અવાર નવાં ડચ્છમા આવવા લાગ્યા ડચ્છ પ્રદેશની મદુતા રસાલતા અને એવા અનેક ડચ્છ ભૂમિના મધુગ ગુણોપગ મુન્ધ બની દારિકા નગરમા આવેલા અઢાગ કુટુંબો ડચ્છમા પદરમી મદીના અતમા મવત ૧૪૯૫ લગીમા ક્રમ મહ આવી વચ્ચા અને લાગ પછી ડચ્છને પોતાની જન્મ

પોતાના સ્ત્રી, કુટુંબ બાળબચ્ચા મહીત દારિકા શહેરમા આવી વચ્ચા શ્રીંગપટ્ટણમા ભગવાનશ્રી ટૃણ્યચ્છની સેવા કરી તેઓએ સેવક ઉપનામ ધાગણ વડુ હટુ છતા તેઓ ગૃહસ્થજ હતા અહિ (દારિકા) લાગી સેવકોના મહદારી મન્યા ખરા પણ તેથી ગૃહસ્થ મટી લાગી, એમ ન બન્યું પ્રથમના પુત્રીઓના આશ્રિતો બન્યા અને પુત્રનું કાર્ય પ્રથમથીજ અભ્યસ્થ હોઈ તેમા અહિ પણ જોડાઈ ગયા અને બંને સેવકો તરીકે ઝોળખાવા લાગ્યા છતા દાક્ષિણાત્ય, દ્રાવિડો ગૃહસ્થ મેવકો હતા અને દારિકા શહેરના મૂળ પૂત્રીઓ લાગીઓ હતા આ દાક્ષિણાત્ય તેઓ સદીઓ પહેલા ગૃહસ્થજ છે એનો ઇતિહાસ મેવક જાતિના દશાદી ભાટના ચાપડાઓમાથી મળી આવે કે જેમાં તેનો માત્ર ગાદુમિડ પરીવારનું પુત્ર પુત્રીઓનું અને સ્ત્રીઓ સુદ્ધાનું વર્ણન મળી આવે છે અને એ ગૃહસ્થ સેવકોના લગભગ અઢાર કુટુંબો ડચ્છમા આવી વચ્ચા આથી ગૃહસ્થ અને લાગી વચ્ચેનો ભેદ સુગપાઠકો સરલતાથી વિચારી સમજી શકશે સુજ્ઞેષુર્કિં બહુના ।

ભૂમિ બનાવી અને આજ પયત કચ્છમા એ અદાર કુટુંબો લગભગ ૨૦૦ ધરના વિસ્તારમા ભિન્ન ભિન્ન ગામોમા વિસ્તરી રહ્યા છે

ઓ જ્ઞાતિ જનનિ ? આ તારા મેવડ મતાનોનો ઇતિહાસ છે અને એ મતાનો પણ ઉપર લખેલ નળજાઈઓથી ભરપુર છે દેવિ ? તારૂં સ્મરણુ તે ઉત્પન્ન કરેલા શાખા, ગોત્ર, અવટડ વગેરે નવ બાબતોનું એને જ્ઞાન કયા છે ? તારા આ પ્રયત્નમા તારા આ આશિર્વાદ ઉતરે અને આ લઘુ પુસ્તકમા કરેલ નિર્દેશથી એ તારા સેવક મતાનો સુજ્ઞાન બને અને તેમ ડરી ધર્મીય કામમા તત્પર બની મોક્ષ તરફ પ્રયત્ન કરે દેવી, એવા આ તારા બાળતનુજનો પ્રયત્ન છે તેમા આશિર્વાદ આપ અને એ આશિષને ઈચ્છી ઓ માતા, જ્ઞાતિ દેવિ, પૂનિતજનનિ, આ લઘુ પુસ્તક તારા ચરણાવિન્નમા સમર્પુ છું

—ૐ જ્ઞાન્તિ—

વિક્રમાર્ક ૧૯૮૧
ચેત્ર સુદ ૫ ગવિ

લેખક,
વૈદ્ય ત્રીકમજી હરિરામ રસ્તે
ભુજપૂર કચ્છ

નિવેદન.

— ૨ —

ભગવાન પિનાકપાણીની સત્ કૃપાથી “સેવક ગોત્રાદી દિપીકા” નામક આ લઘુ પુસ્તક આજે સમાપ્ત થાય છે. દરેક અંકે મહત્ કાર્યની પરિ સમાપ્તિ ડરતા મિત્રો અને મજ્જનોત્તી થોડે કે ઘણે અંશે સહાય અને મહાનુમ્તિ લેતી પડે છે એ નિયમનો આ મારા કાર્યમાં પણ અપવાદ નથી, એટલે એ મ્નેહીઓ અને મજ્જનોત્તે આ સ્થળે યાદ ન કરે તો ‘હુ ગુણગોહી બનુ, મેવક જ્ઞાતિના દશોદિ ભાટ મોતીગમે જ્ઞાતિનો હજારથી વધારે વર્ષોનો ઇતિહાસ પુરો પાળો

મુદ્રા નિવાની સ્વર્ગસ્થ જોશી વલ્લભરામ નિર્ભયરામે નસ્ટ્રન કૃતિને પોતાની વિદ્વતાથી મશોધન કરી ગમ્ય બતાવી

ભાઈ શંભુલાલ જગરી કોઠીઆ કતેગટવાલાએ મુદ્રણ વ્યવસ્થા નુક સંશોધન વગેરેમાં મહાય કરી ગજનગર (અમદાવાદ) વિદ્યા જ્ઞાનાના રાસ્ટ્રી બલુરામ લક્ષ્મીરામે સર્વ મન્નૂત ભાગ શોધી આપી મદદ કરી

ભુજપુરના ભાઈ આણુદજી દેવરાી ગાહે પુસ્તકોના લિન્ન લિન્ન વિષયોપર મલાહ અને સૂચનાઓ આપી પુસ્તક મડલનામાં સહાયકે બન્યા

એ બધાનો હું અતઃકરણ પૂર્વક આભાર માનું છું. શુભે
 યથાશક્તિ યતનિય એ નિયમાનુસાર મારો અત્પ યત્ન મારા
 જ્ઞાતિ મધુઓ સમજે તો મારા અત્પ પ્રયાસનું સાક્ષ્ય માનીશ
 નહિ કલ્યાણ કૃત કશ્ચિત્ત્વ દુર્ગતિ તાત ગચ્છતિ એ ભગવાન
 શ્રી ધૃષ્ટ્યુચદ્રથી બોધાયલા સનાતન મત્યના દૃષ્ટિ બિન્દુથી જ્ઞાતિ
 ભાર્ગવિની કંપાણુકારી પ્રવૃત્તિ નરક અત્પ પણ શુભાવહ યત્ન છે
 ને મફળ થવા પ્રભુના ચરણોમા પ્રાર્થતો—

વૈદ્ય ત્રીકમળ હરિરામ રાસ્તે.

વશાખ વદિ ૧ ગતિ }
 મવત ૧૯૮૧

ભુજપુર—કચ્છ
 જય,-પિનાકપાણે

શ્રીયુત્તમ વઘનજી ત્રીકમજીભાઈ હરીગમ રામને

જન્મનિધિ-અવત ૧૮ / ના પ્રાગણ રતિ પ બુધ ભુજપુર (૨૦૭)

૧૮૮૫

પેચ જગજગતભાદ હરીનામ નાસ્તે

જન્મતિથિ-અ.સ. ૧૯૧૮ જાદુ મુદિ ૧૫ ગાનિયા

અવસાન-અ.સ. ૧૯૮૭ ના શાગળ મા ૧૧ ભુજપુર (૨૨)

J A I W

વૈદ્ય રતનજી રામકૃષ્ણ ગમ્ભે

પ્રા. ૧૮ મેડીકલ પ્રેક્ટીશનર

ભુજાપુર (૨૨)

વિષયાનુક્રમ.

— ૦()૦:—

વિષય	ગ્યાના રહેવાસી	પૃષ્ઠ
નિવેદન		
અર્પણ પત્રિકા		
ઉપોદ્ધવાત		૧-૫
ગાતિબુધ્ધિએને વિનતિ		૬
મગલાચરણ		૭-૮
શકરાચાર્યે દશ મન્ત્ર કરી (પાચ ગોડ તથા દ્રાવિડ)		
સેવક નામની પ્રસિદ્ધિ		૮-૯
નવ બાબત (વસ્તુ)નું કથન		૯
જે નવ પ્રકાર નથી જાણતા તેને બ્રાહ્મણ કહેવા મહાધિઓ ના પાડે છે		૯
જેશી અવટ કવાળા (ગઢસીસા)		૯
તિલક ” (મહિ)		૧૦
દેવધર ” (મોથારા)		૧૧
બ્યાસ ” (ખેડોઈ)		૧૧-૧૨
પાંડિત ” (સીંધ)		૧૨-૧૩
ફડકે ” (કાઠડા)		૧૩
બાપટ ” (માડવી)		૧૪
ભદ્ર ” (નાગલપુર)		૧૪-૧૫
ભાનુ ” (કુભારીઆ)		૧૪-૧૫
ભાગવત ” (માધાપુરા)		૧૬

આચાર્ય	'	(૪૫૩)	૧૭
ઉપાધ્યાય	"	(મેઘપુર-ખાખર)	૧૮
આપ્ટે	'	(ગુદીમાળી)	૧૯
કાનડે	'	(ભોજપુર-વાગડ)	૧૯-૨૦
ચક્રદેવ	"	(ગ્રામ થયેલ છે)	૨૦
ચીતલ	"	(આધોર્ક)	૨૧
છત્રે	"	(આનમીઆ)	૨૧-૨૨
માડલિક	"	(મગનાણા)	૨૨-૨૩
ગાંતે	"	(મમારોવા)	૨૩
વેશ્વ પાચન	,	(મેનકિ)	૨૪
નુસ્તકની ગ્યનાનો કાળ			૨૪

અથકર્તા વૈદ્યરાજ ત્રીકમજી હરિરામના વરા તથા નિવાસ
ગ્યાનનું કથન ૨૫

અવદક, ગોત્ર, પ્રવર, વેદ શાખા, ફેરી ગણપતિ, મહાદેવ,
ભૈરવ, મજા ગામનું નામ વિગેરેનો ઢોઢો ૨૬-૨૯

શ્રૂમિજા ૩૦-૩૨

ત્રણ વેદની સંખ્યા (સોચ-તથાનન ગ્નાન) ૩૩-૪૦

આચર્યણ મધ્યા પ્રયોગ ૪૦-૪૨

યસોપવિત ધારણ વિધિ ૪૨

માધારણ મકલપમ્ ૪૨-૪૨

શિવ પૂજનમ્ ૪૫-૪૭

રૈલ દેવ કર્મ ૪૭-૫૦

બ્રહ્મ યજ્ઞ ૫૦-૫૧

ભોજન વિધિ	૫૧-૫૨
પ્રસ્તાવિત શ્લોકો	૫૨-૫૩
ગાયત્રીના ધ્યાનના શ્લોકો	૫૪
કચ્છી સેવક દ્વારિના ધારા	૫૫-૭૧
નખર, ગામનુ નામ, અવટ ક, માણુમનુ નામ, ગર્માનુ કોષ્ટક	૭૧-૮૩
શુદ્ધ પત્રક	૮૩
બીજો ખામ	

ॐ तत् सत् परમાत्मને નમઃ

ઉપોદ્ધાત.

આ લઘુ પુસ્તક મારા જ્ઞાતિજનુઓના હાથમા આપતા તે રચવાનો હેતુ અને પરિસ્થિતિથી જ્ઞાતિજનુઓને વાકેફ કરવા પ્રયત્ન ન કરે તો તેના ઉદ્દેશમા રહેલા સાચા ખ્યાલથી જ્ઞાતિજનુઓ અજ્ઞાત જ રહે, આથી તેના ઉદ્દેશનુ ગાભીર્ય સમજવા જ્ઞાતિજનુઓને વિનંતી કરી પ્રસ્તુત વિષયમા આગળ વધીશ

વૈદિક સમય અને આજના તુચ્છ સમયનો મુકામલો કરાય ત્યારે હૃદયમા પ્રાણભુત્વનો અશ હોય તો અત કરણુ દુ ખ અને નિરાશાથી દગ્ધ થયા વિના રહે નહિ એ એક જમાનો હતો કે જ્યારે વેદની શ્રુતિઓ ઋચાઓના આદેશ પ્રમાણે જીવનનૌકા ચલાવનાર મત્ર દ્રષ્ટા અનેક બ્રહ્મર્ષિઓ હતા મહર્ષિ વશિષ્ઠ, વિશ્વામિત્ર, વાલ્મીકી અને વેદવ્યાસ જેવા પરમ તત્ત્વજ્ઞાનીઓ સમાજ નેતા હતા અને અત્યંત અવસ્થિત અને સુગઠિત વર્ણુ વ્યવસ્થા હતી

આ જમાનામાં વિપ્ર, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શુદ્ર એ ચાર મનુષ્ય સમાજના પેટા વિભાગ હતા અને તેની તમામ જીવન વ્યવસ્થા કરવાનો ભાર તો બ્રહ્મર્ષિઓ પર જ હતો એ વખતનો પ્રાણભુત સમાજ આતિજ નિરુપૃહી હોય રાજ્યોના રાજ્યની પશુ દરકાર કે ઈચ્છા કર્યા વિના આશ્રમનિવાસ પસંદ કરી એકાંત મનન અને

નિદિધ્યાસનના પરિણામે પૂવોશ્રમમાજી બ્રહ્મત્વ, બ્રહ્મચર્ય બળે સિદ્ધ કરી વેદ અને વેદાગમા પાઠ ગત થઈ ચાહે સમાજનું ગુરુપદ મેળવવા લાયકાત મેળવતો અને તેથીજ અતિ આદરણીય વાણીવરે કહેવાયુ છે કે **વર્ણનામ્ બ્રાહ્મણો ગુરુ** આ યાજ્ઞ બ્રહ્મ ગુરુઓ ક્ષત્રિયાદિ ત્રણ વર્ણુપર હાથ ધરાવતા, અને તેમના પર શાસન પણ ચલાવતા તે વખતના સમાજની શિક્ષણ વ્યવસ્થા ગંજનૈતિક અને આર્થિક વગેરે તમામ વ્યવસ્થાઓ આ બ્રાહ્મણ સમાજ જ કરતો ક્ષત્રિય અને વૈશ્ય મમાજ પણ આ વિચારક સમાજને તત્ત મન અને ધનના ભોગે પોષતો અને બલિષ્ઠ કરતો પણ એ જમાનો ગયો કાળના જવા માથે પરિગ્ચિતિ પણ બદલાઈ અને આજ તો નિરાશામાં ને નિરાશામાં કહી જવાય છે કે **તે દિ નો દિવસા ગતા** (તે દિવસો તો ગયા) વર્ણુ, વર્ણુવ્યવસ્થા, આશ્રમો આશ્રમવ્યવસ્થા, યૌર્વાસ સાહિલ અને તેમાના પુનિત ઉદ્દેશો, પરમ લક્ષ્ય અને તેના સાધકો બ્રહ્મત્વ અને બ્રાહ્મણો એ બધાએ પર કાળના જવાની સાથે વિદૂતિના પજો ચડ્યા ચાહે વર્ણુશ્રમના અમળ્ય પેટા વિભાગો થયા અને તેને લીધે વર્ણુવ્યવસ્થા, અતિ મરુચિત અને તુચ્છ બની કલેશ, અહતા, અને તુચ્છતા નવી મરુચિતિના પરમ અવરિષ્ટરૂપ પરમર્થિ પતજલી, પાણીનિય, કુમાગ્નિ ભટ્ટ અને ભગવાન શ્રી શકરાચાર્ય જેવી મદાન અને ની વિમ્મતીઓ અને તેના મહાન ઉદ્દેશો પરપણુ આ વિદૂતિનું પડ અનીજ જામ્યુ અને અધ પતનનું પારાયણુ મહાયુ અને આજે તો હાડવું ચુ ‘ વર્ણુશ્રમ છેજ ક્યા ‘ એ પોર્વાસ સરકતિના નામ માનનેજ બથાવી બેડેત વર્ણુશ્રમ એના અધ પતનનું પારાયણુ ક્યા જઈને અટકે એ વિચારજી બુદ્ધિનેજુભળાવી રહ્યો છે

આજનો આઘણુસમાજ જાણે વર્ણુત્રયનુ દામત્વ કરના નિર્માણ થયો હોય તેમ પોતાના પૌર્વાત્મ ગૌરવ, સંસ્કૃતિ અને મહા પુરુષોને લુલી જઈ વ્યક્તિત્વનુ ભાન ઓછા બેઠો છે અને આજના એ ભુદેવોને પોતાના ગોત્ર શાખા અન્ટક (ઓડક) અને કુવાપિ ધાત્રી દેવી વગેરે આવશ્યકિય હકીકતોનુ, ક્રિયાકાંડનુ અને નિત્યક્રમનુ પણ ભાન હોતુ નથી. આથી વધારે સોચનિય નહીં ની ? આ અધઃપતન આઘણુ સમાજના પેટા વિભાગના સાક્ષર નેતાઓ મજબુત પ્રયત્ન કરી નહિ અટકાવે તો કયાજઈ પહોચશે એ કંપના પણ દુઃખ છે માટે સાક્ષર આઘણુ યધુઓને મારૂ નમ્ર નિવેદન કે જે તેઓ પોતાની વિદ્વતા, બુદ્ધિ અને તર્કશક્તિનો અવનતિને ખાખવા મૂક પ્રયત્ન હરગીજ કરવા આટલુ પ્રામગિય લખ્યા પડી પુસ્તક રચવાના મારા ઉદ્દેશ પર આનીગ

પુસ્તક રચવાનો ઉદ્દેશ-

પ્રિય જ્ઞાતિ-ઝાહુ !

આથી હું એજ જણાવવા ઈચ્છુ છું કે આ અધ પતનની અમર આપણી સેવક જ્ઞાતિપર પણ જરૂર થઈ છે આપણે પણ આપણા ગોત્રાદિકની માહિતી તરફ, ક્રિયાકાંડ તરફ, અને નિત્ય કર્મ તરફ એ દરદાર છીએ એ વાતને હું પુરવાર કરવા ઈચ્છુ છું ૩૭ વર્ષની વાતપર સવત ૧૯૪૪ ની સાક્ષમા કર્મ ભુજપુર મુકામે આપણી સેવક જ્ઞાતિનુ લગ્ન સમેલન થયેલ આ પ્રમગે કર્મના ભુદા ભુદા ગામોમા વસી રહેલ જ્ઞાતિ યધુઓની લા હાજરી હતી તેમા વિદ્યા-વિલાસી યધુઓ પણ હતા સમાજ છે એટલે ક્રિયાકાંડ અને નિત્ય

કર્મના પ્રેમીઓની હાજરી હતીજ આ પ્રમગે ભુજવાળા પટેલ વધ-
લજ વાકીવાળા, પ્રાણજીવન કાનજ મોથારાવાલા, સુદગજ દેવરામ,
સુરારજ પુરુષોત્તમ કાઠડાવાલા, પ્રાગજ ગમજ, મોનજ અમરદાસ,
આતમારામ ભાણજ દેવરામ તાપીરામ વગેરે ગૃહસ્થોદી સમેતનના
સૌદર્ય અને પ્રતિષ્ઠામા વધારો થઈ રહ્યો હતો જ્ઞાતિ સુધારણા અને
તેને લગતા પ્રશ્નો ચર્ચાઈ ગયા હતા આ નમેલનમા એક પ્રસંગે
બધા જ્ઞાતિમધુઓ એકત્રિત થઈ ધાર્મિક વિષયની ચર્ચા કરતા હતા
ભિન્ન ભિન્ન વિચારોની આપ લે થયા પછી ગોત્ર શાખા વેદ અવ-
ટક વગેરે ચર્ચાના વિષય બન્યા અને તેમા ધણા બધુઓ અજ્ઞાત
હોય એમ લાગ્યું આ પ્રસંગે ગઢશીશાવાળા નેશી કાનજ નદ
ગમ ઉસા થયા તેણે દ્રઢ અને સત્તાવાદી અવાજે બધાને સંબો-
ધન કર્યું કે દરેકે પોતાની ગોત્રાદિ નવ બામતોનો ખ્યાલ આવે તેવી
મમજણુ આપની આ સાબળી ગભીર નિગવતા જવાઈ રહી વણુ
જણુ ઝ બવાતા હોય એમ લાગ્યું તે કળી જઈ નેશીએ વ્યક્તિગત
તપાસ ડગવા માડી પગિણુમે વીચક જણુ તરફથી સાધારણ ખ્યાલ
મળ્યા પછી નિરાશા મળી એટલે ગાયત્રી અને મધ્યાવદન સબધી
પરીક્ષા ચાલી અને એમા તો દગેડ જણુને બાદ કરી બાકી છેક
નિષ્ફળતા નેવાઈ આ દુ ખદ દ્રસ્યની આગેવાનોના મનપર બહુજ
અસર થઈ અને દરેકને એમ લાગ્યું કે આ માટે ઝાઈ થયુંજ નેષ્ટએ
નમેલનનું લક્ષ્ય આ લેખક તરફ ખેચાયું અને વિનતી કરી કે
સાહિત્ય અને તેનો વારસો તમારા કુટુંબમા છે, તેનો
લાભ સમાજને આપો એમ જ્ઞાતિ ઇચ્છે છે મારાપર આવેલ ફર-
જની મુશ્કેલીઓનું ભાન છતાં જ્ઞાતિજનોના આગ્રહને હું આધિન
થયો અને એ કાર્ય સ્વીકાર્યું આથી જ્ઞાતિજનોએ ઠરાવ કર્યો કે કચ્છ

ભુજપુર નિવાશી પૈંઘ ત્રીઢમજી હરીરામ રાસ્તે સેવક જ્ઞાતિની દગ્ગ
 શાખા ગોત્ર વગેરે નવવિષયોની મપૂર્ણ માહિતી આપનાર પુસ્તક
 રચે આ પછી મમેલન વિસર્જન થયું અને મે તત્ત્વમધી સીયારો
 કરવા માડ્યા પણ છેક કન્યા કુમારીથી અહીં આની વસેન સેવક
 જ્ઞાતિની શાખા વાર માદિતી ડ્યાથી અને કઈ ગીતે મેળવતી એ
 મુરકેલ પ્રશ્ન ખડો થયો અને તેને શક્ય બનાવવા યથાશક્તિ પ્રયત્ન
 ચાલતો હતો દગ્ગમ્યાન સેવક જ્ઞાતિના દસોદી ભાટ મોતીગમજીનું
 કચ્છમા આવવું થયું અને તેઓ મારા પરિચયમા આવ્યા પ્રામગિડ
 ચર્ચામા તેમની પાસેથી મૌખિક અને તેમના ચોપડામાથી આ કાર્ય
 સુલભ થયું અને એ રીતે ઉપકાગી થયા આ પછી હકીકત ગદ્યમા
 આપવાથી વાચનાર ઠઠસ્થ ન કરી શકે એમ ધારી શાખાવાગ
 માહિતી સસ્તૂત લિખ લિખ છદો રચી ત્રણ કે તેથી વધારે શ્લોકોમા
 વ્યવસ્થિત રીતે ગોઠવવા યત્ન કર્યો અને તે સફળ થયો સદરહુ શ્લોકો
 બનાવવામા મારા પરમ મિત્ર-મુદ્રાના જોશી વલ્લભજી તરભેરામે
 અને મારી મદદ કરેલ છે આમ કરતા દેશાટન પેઢકીય પ્રવૃત્તિ
 કૌટખીક અને ખીજા પ્રવૃત્તિમય મયોગોમા રોકાયલ હોવાથી લગભગ
 વીશ વર્ષ ચાલ્યા ગયા અને સવત ૧૯૬૪ ની સાલમા આવી શ્લો
 કમય રચના પૂર્ણ થઈ અને ત્યાર પછી તરતજ હું ચહુ વિહીન
 બન્યો એટલે આ કાર્ય પાછું વર્ષો લગી મુલતરી રહ્યું આ પુસ્તક
 બહાર પાડવાની વાર વાર પ્રેરણા કરનાર મારા લઘુ બન્ધુ જગજી-
 જીવન હરીરામ રાસ્તે ગદ્ય સાને સ્વર્ગસ્થ થયા અને હું વધારે અસ-
 હાય બન્યો હવે તો આ અલ્પ પ્રયત્ન જ્ઞાતસેવામા અર્પવો જોઈએ
 એ જીવતી આતરિડ પ્રેરણાથી આજે આ સેવક ગોત્ર દીપિકા
 નામનું લઘુ પુસ્તક જ્ઞાતિજનોની મવામા સમર્પી સ્વીકારેલ ઋણથી
 મુક્ત મેળવું છું

જ્ઞાતિ બધુઓને વિનતી.

અતમા એ વિનતી કરવા યોગ્ય ધાર છું કે દરેક બંધુ આ પુનકને સાદત વાચી જવા અને પોતાની શાખાના સ્ત્રોત કંઠ સ્થ કરી તેની માહિતી મેળવવા યત્ન અવસ્ય કરે અને અતમા બતાવેલ ગાયત્રી મધ્યાવદન વગેરે નિત્ય કર્મના મત્રા પણ કંઈક કરવા ઉદ્ધમી અને અને વિશ્વાસ છે કે શાખા ગોત્ર વગેરેની માહિતી મેળવનાર અને તે શાખા ગોત્રમાં થઈ ગયેલ વિશિષ્ટ મહા પુરૂષોનો પોતે વશજ છે એવો ખ્યાલ ધરાવનાર જરૂર પ્રાણીભૂતવનુ અને જ્ઞાતિવનુ ગૌરવ પ્રાપ્ત કરી વિશુદ્ધ પ્રાણીભૂતવનમા અતિ આનંદ માનશે અને સાચુ પ્રાણીભૂતવ ખીલવશે અતમા એ એકત્ર થયેલ મમલનનો કે જેના આગ્રહથી આ પ્રયત્ન થયો તેમજ સ્ત્રોતો બનાવવામાં મદદગાર થનાર જ્ઞેશી વલ્લભજી નરભેરામ અને ભાટ મોતી-નમજીનો કે જેની મદદથી આ રચના સુલભ બની તેમનો પુન આભાર માની નીચેના આશિર્વાદમક સ્ત્રોતથી આ ઉપોદ્ધાત મમાપ કરીશ -

सर्वे सन्तु सुखिनः सर्वे सन्तु निरामयाः

सर्वे भद्राणी पश्यन्तु माकश्चित् दुःस्वपाप्नुयात्

ॐ शान्तिः

લેખક -

વૈદ્ય ત્રીકમજી હરિરામ રાસ્તે.

ભુજપુર-કચ્છ

ૐ નમઃ

શ્રી ગણાધિપતયે નમઃ

શાર્દુલચિક્રીડિતં

યઃ સર્ગં સ્થિતિ નાસદેતુરશ્વિલં વિશ્વેજિતં યેન વૈ
યઃ સંસારદવાગ્નિનમ્નુજાન્ ભીતાન્સદા રક્ષતે
સંસારામય ભેષજં જ્ઞાનપરં વેદાંતવેદ્યંપરં
તં શાન્તં પ્રણમામિ સત્યમનયં વિશ્વેશ્વરં સાક્ષિણમ્ ॥૧॥

અર્થ - જે સમગ્ર વિશ્વની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને નાશના હેતુ છે અને જેણે આખા જગતને જાત્યુ છે અને જે મમારૂંપી અગ્નિથી તમ થયેલા અને જાય પામેલા આત્માઓના રક્ષક છે મમારૂંપી આધિ-ભૌતિક અને આધિ દૈવીક વ્યાધિઓને નાશ કરવામા ઔષધ સમાન એવા અને વેદ સમાન સર્વથી પર શાન્ત સ્થિત અને ગભીર છે તે સત્યમય નિર્નય વિશ્વના સાક્ષી અને ઇશ્વર એવા તે પરમાત્માને હું નમસ્કાર કરું છું ॥ ૧ ॥

શાર્દુલચિક્રીડિતં

શ્રીમચ્છંદ્કર સંગ્રહૈ દ્વિજવરસ્યાચાર્યવર્યૈઃક્રતા
ગૌડાઃ પચ તથૈવ દ્રાવિઢ ઇતિ રુયાતાશ્ચસંગ્રાદશ્ચ
તસ્મિન્દ્રાવિઢ સંગ્રહે બહુવિધા વિપ્રાશ્ચ યેગુર્જરાઃ
રુયાતાઃ સેવક સંગ્રહા દ્વિજવરા યે સન્તિ તેષુ સિતૌ ॥૨॥

અર્થ — શ્રેષ્ઠ આહારો અને શાસ્ત્ર વિદ્વાન આચાર્યોમા મુખ્ય ભગવાનશ્રી આઘ શકરાચાર્યે પાત્ર પ્રકારના ગૌડ અતે પાત્ર પ્રકારના દ્રાવિડ એ પ્રકારે આહારોના દશ વિભાગ કર્યા તે પ્રસિદ્ધ છે તેમા દ્રાવિડ સત્તાવાદા આહારોમા અનેક પ્રકારના જે ગુજર આહારો છે તેમા જે સેવક એ નામથી પ્રસિદ્ધી પામ્યા તે ઉત્તમ આહારો પૃથ્વી પર પ્રસિદ્ધ છે ॥ ૨ ॥

શાહિનીવૃત્તમ્

તેષાં શાસ્ત્રા ગોત્ર વદાવટંકે
માસ્યાંવા શ્રી ભૈરવેષાદિકાનાં
તત્ત્વમૃત્યુર્થે વન્મિનામાની સમ્યક્
નાનાહંદોભિસ્તુપ્રાચીનવાક્યાત્ ॥૩॥

અર્થ — તે સેવક સત્તાથી ઓળખાતા આહારો વર્ષોના શાખા ગોત્ર વેદ અવટક અને કુળદેવી વર્ગે નવ આપતોના નામો કહસ્થ સ્મૃતિમા ટકી રહે એ હેતુથી પ્રાચીન મહર્ષિઓના વચનથી જુદા જુદા છંદો દ્વારા કહુ છુ ॥ ૪ ॥

ચર્સંતતિલિકા

જાનન્તિ યે દ્વિજવરા નિજગોત્રશાસ્ત્રા
વેદાવટક વિમલ પ્રવરાંચિકાનામ્ ॥
તદ્વજ્રણેષ્ઠ વિશ્વશેખર ભૈરવાણામ્
નામાની તે મુનિવરૈઃ કથિતાશ્ચ વિમાઃ ॥૫॥

અર્થ —જે દિગ્વર્થો પોતાના ગોત્ર શાખા વેદ અવટ ૮ પ્રવર (વશમા થયેલ મહાનપુરૂષો) કુળદેવી તેમજ ગણપતી મહાદેવ અને હૈરવ એ નવના નામો જાણે છે તેનેજ મહાધિઓએ પ્રાત્નણુ તરીકે પ્રયોધ્યા છે પોતાની જાતિને જાળખાવનાર આ નવ બાળનો જાણુવા જોટલી પણ જેને દગ્ધાર નથી તેને પ્રાત્નણુ કહેવા મહાધિઓ ના પાડે છે ॥ ૪ ॥

જોશી અવટંકવાલા(ગદસીસા)

શાર્દુલ વૃત્તમ્

વિષાભર્મવ ગોત્રિણો હરિજના યે જ્યોતિષીસંજ્ઞકા
તે પંચઃ પ્રવરાશ્ચ ગૌત્રકુલજાંબાસાપુરા ઋગ્વદઃ ॥
શાસ્ત્રારિજનિતાશ્ચલાયનમવા મંદાધિષ્ઠોમૈરવઃ
શ્રી વીરેશ્વર રુદ્ર દુરવહે રંબાધ્રીં સેવાપરા ॥૫॥

દત્તશર્મા

અર્થ —જે પ્રાત્નણુના ભાગવ ગોત્ર છે ૧ અવટક જોશી.
૨ પ્રવર પાંચ ૩ દેવી આશાપુરા ૪ વદ રઘુ ૫. શાખા આ-
શ્વયાયની ૬ હૈરવ આનંદ ૭ મહાદેવ વીરેશ્વર ૮ ગણપતી
વક્રમુખ ૯ ॥ ૫ ॥

તેષાં પંચપ્રવર નામાની

ભાર્ગવ-ઓર્વ-જામદગ્ન-ચાવ્યન-આસવાન

મહા નિવાસી

તિલક અવટકવાલા

વસંતનિલકા

યે વાહવાશ્ચ કતિચિત્તિલકાવટંકા
 રુગ્વેદિનો વિમલ કૌશિક ગોત્રિણસ્તે ॥
 શાસ્ત્રાશ્રલાયનભવાઃ પ્રવરાશ્ચયશ્ચ
 વિદ્યેશ્વરિ ચ જનની કુલજાત દિયા ॥૧॥
 સોમેશ્વરઃ પશુપતિઃ કથિતસ્તદીયઃ
 સ્તેષાં બુધૈર્ગણપતિશ્ચ મહોદરા સ્થયઃ ॥
 શ્રીમૈરવોનિગદિતઃ કિલકાલનામા
 તેષાં નવેતિ સ્થલ યે તિલકાવટંકાઃ ॥૨॥૬॥

અર્થ -એ આત્મણીની અવટક તીલક છે ૧ વેદ રુગ્વેદ ૨ ગોત્ર
 કૌશિક ૩ ગાખા આશ્રલાયની ૪ પ્રવર ત્રણ ૫ દેવી વિદ્યેશ્વરી
 ૬ મહાદેવ સોમેશ્વર ૭ ગણપતી મહોદર ૮ ભૈરવ કાવ ૯ ॥૬॥

વિષ્ણુશર્મા

તેષાં પ્રવર નામાની

વિશ્વામિત્ર-દેવરાત-દેવલ

१२३१६

मोथारा निवासी
देवधर अवटंक वाला
शाकुलवृत्तम्

विमा देवधरावटक सुवहादालभ्य गोत्राबहा
ते पंचः प्रवराश्च सामनिगमाः शाखाया कौथमीः ॥
श्री देवेश्वर चद्रशेखर महा गौर्य्येधि पुजापरा
स्तेषां विघ्नविनायको गणपति कालाभिधोभैरव ॥७॥

दत्तशर्मा तेषां प्रवरा
भार्गव-गौतम-शांडिल्य-ध्रुव-मौन्य.

अथ - अवटक देवधर १ गोत्र दालभ्य २ प्रवर पाय ३.
वेद भाग ४ शाखा कौथमी ५ देवी महा गौरी ६ गणपती विघ्न
विनायक ७ महादेव देवेश्वर ८ लैरव दान ९

खेडोई निवासी. (शातिनां पटेल)

व्यास अवटंकवाला
वसततिलकावृत्तम्
व्यासावटक सुवहा गुपमन्यु गोत्रा
ऋग्वेदिनो द्विजवराः खलु सन्ति ये ते ॥

शाखाश्वलायनभवाः प्रवरास्त्रयश्च
 तद्वंश गौत्रजननी महतिस्मरा च ॥१॥
 तद्वंश यस्य खलुपुण्य तमोमहेश
 सोमेश्वराख्यईति विघ्नविनायकश्च ॥
 प्रोक्तो हिमाद्रि तनया तनुजोबुधैऽऽर्वा
 नंदाभिदोनिगदीत किञ्च भैरवश्च ॥ २ ॥ ८ ॥
 भवशर्मा.

प्रवरनामानो-वाशिष्ठ-ईद्रममद-आमर्दमु

अर्थ-अवटक व्यास १ गोत्र उपभन्त्यु २ प्रवर त्रय
 ३ इष्वे ४ शाखा आश्वलायनी ५ देवी अष्टु स्वभरा ६ गणु-
 पति विघ्न विनायक ७ महादेव सोमेश्वर ८ भैरव आनन्द ९ ॥८॥

पंडित अवटकवाला

सीध निवासी

पुष्पिताग्रा

अवनिश्वरवराश्चः पडिताख्याः
 सुविमल गौतम गोत्र धारिणोये ॥
 मुनिवर कथिताऽश्वलायनीया
 अनलमिताः प्रवररर्गवेदिनस्ते ॥ १ ॥
 तदवनिश्वर हिंगलाजदेवी

हिमकरणे स्वर रुद्र सेवकाश्च ॥

अलघुजठर विघ्नराजदेवऽ

शिततनु भैरव देवतातदिया ॥ २ ॥ ९ ॥

सोमशर्मा

प्रवरनामानी-आयास-ज्ञारद्वत-आंगिरस.

अर्थ -अविनाश्वर अटले लुटेव वरा अटले उत्तम अवट ५
पडित (पड्या) १ गोत्र गौतम २ शाभा आस्वलायनी ३ प्रव
त्रण ४ इन्द्रे ५ देवी हिंगला ६ महादेव सोमेश्वर ७ गणपती
महोदर ८ भैरव अशीताग ९ ॥ ९ ॥

फडके-अवटंकवाला

काठडा निवासी.

शार्दूलवृत्तम्

विभावत्सस गोत्रिणः फडक ईत्याख्यायजुर्वेदिनो

येतेत्रिप्रवराबुधैर्निगदिताः ज्ञात्वा तु माध्यन्दिना ॥

श्रीवीरेश्वर रुद्र पूजनपराः श्रीभद्रकान्यविका

तेषां विघ्न विनायको गणपतिः कालाभिधो भैरवः ॥१०॥

भवशर्मा:

प्रवरनामानी-भार्गव-चवन-आमवान्

अर्थ - गोत्र चत्वार १ अपट क इडे २ वेद्यलु ३ प्रवरत्रय
४ शाप्ता माध्यन्दिनी ५ महादेव वीरेश्वर ६ देवी लक्ष्मी ७
गणपती ८ विष्णुविनायक भैरव ९ १० ॥

बापट-अवटंकवाला

मांडवी निवासी

शार्दूलबिक्रीडित

ये पारासर गोत्रजा द्विजवरा देविच तेषांमुमा
तेऽपि त्रिप्रवराश्च बापट इति ख्याता यजुर्वेदिनः ॥
श्रीवीरेश्वर रुद्र पुजनपराः शाखा तुमाध्यन्दिनी
प्रोक्तो वे बहुरूपको गणपतिः कालाभिधो भैरवः ॥११॥

शोभ शर्मा.

प्रवरनामानी

भट-अवटंकवाला

नागलपुर निवासी.

वसन्तिलकावृत्त

मुमा विलासश्च वराश्च भटावटंका
ये सन्ति ते विमल कस्यप गोत्रिणश्च

माध्यन्दिनी मुनिवरैर्गदिता च शाखा
प्रोक्त स्तथैव निगमोऽपि यजुश्च तेषां ॥१॥

तै वाडवाश्च खलु त्रिप्रबरा भवन्ति
यक्षेश्वरः पशुपतीश्च कुबेर नामा
देवी ह्युमा गणपतिश्च महोदराख्यः
श्रीभैरवोबट्टक भैरव नामशाली ॥१२॥

शोमशर्मा

प्रवरनामानी-वशिष्ट-शाक्य-पाराशर,

अर्थ - अष्टक ७ लट् १ गोत्र कश्यप २ प्रवर प्रणु ३ वेद
यजुः ४ शाखा माध्यन्दिनी ५ देवी उमा ६ गणपती महोदर ७
२ हाराय कुबेर ८ भैरव अष्टक ८ ॥१२॥

भानु अवटंकवाला

कुभारीआ निवासी.

सगंधरावृत्तम्

भारद्वाजाख्यगोत्रेऽनिविबुधवरा भानुसंज्ञाधराये ।

शाखा माध्यन्दिनीया ह्यनञ्जित्वरा स्तेयजुरवेदिनः च ॥

चामुंडा ख्या च देवीय लघुजदरनामा गणेशस्तदियो ।
रुद्रो वीरेश्वराख्यो व्यसित तनुधरो भैरवः समुद्दिष्ट ॥१३॥

सोम शर्मा

प्रवरनामानी-गर्ग-रुक्ष-कपिल.

अर्थ-अवट क जानु १ गोत्र जारद्वान् २ प्रवर त्रय ३ वेद
यजुर् ४ शाखा माध्यन्दिनी ५ देवी यामुंडा ६ गणपति भडोन्
महादेव वीरेश्वर ८ भैरव अशितोग ९ ॥ १३ ॥

भागवत-अवटंकवाला

माधापुर निवासी.

शार्दुल बिक्रीडित

विषा भागवता वटंक सुवहाः शार्दिल्य गोत्रोद्भवा
ये ते त्रिप्रवरायजुश्चनिगमः शाखा तु माध्यन्दिनी ॥
तेषां वै गजकर्णको गणपतिः शंभुश्च सोमेश्वरः
प्रोक्तास्ते बटुकाख्य भैरव महालक्ष्म्यंघ्रिपुजापराः ॥१४॥

भवशर्मा.

प्रवरनामानी-देवल-अशीव-शार्दिल्य.

अर्थ-अवट क भागवत १ गोत्र शार्दिल्य २ प्रवर त्रय ३
वेद यजुर् शाखा माध्यन्दिनी ५ देवी महालक्ष्मी ६ गणपती
गण्ड उर्ध्व ७ महादेव सोमेश्वर ८ भैरव बटुक ॥ १४ ॥

आचार्य-अवटंकवाला

संघट-निवासी.

भवाकातावृत्तम्

आचार्यस्या अवनिबुधाः सौनकाख्ये च गोत्रे ॥
तेषां जन्म प्रथिनभवने ते यजुर्वेदिनस्ते
तेषां श्राम्वा त्रिबुधगदिता याऽस्तिमाध्यन्दिनी सा
रामा संख्या प्रवरजनिताः पडितैः सम्मदिष्टाः ॥१॥

त्रेयःशूली तु हिमकिर्णेशस्तथातद्विजानाम्
अंबा तेषामवनिबुधा नामाहा गौर्य शौच
तेषां गौरीमुत्तमणपनि विंशतिनायकाख्यः
प्रोक्तस्तद्वत् रुद्र रितीमहा भैरवः सूरभीश्च ॥१५॥

शर्मा.

प्रहरनामानि-शौनक-गासमर्द-भागव.

अथ - अथ ८ आचार्य १ गोत्र शौनक २ प्रवर त्रिबुध
५ यजुर्वेदिन ८ श्राम्वा माध्यन्दिनी ५ देवी महागौरी गणपती
विंशतिनायक ७ महादेव भोमेश्वर ८ भैरव १३ ॥१५॥

उपाध्याय-अवटंकवाला.

मेघपुर-खोखरे निवामी.

भुजगप्रयात्

उपाध्यावटंका वसिष्ठारूप गोत्रा
 द्विजाः सन्ति ये पाठकास्तेच साम्नः
 तदीया च शाखा भवेत्तौधमिया
 वराराम संख्या समासुश्च तेषाम् ॥१॥
 पिनाकी तदीयश्च गोमेश्वरारूपः
 कुलांबा भवेत्तद्विजानां च शुभ्रा ॥
 गणेशोबुधैर्वक्रतुंडारूप उक्तो
 महाभैरवो विष्णुनामा प्रदिष्टः ॥ २ ॥ १६ ॥

भवशर्मा.

प्रवरनामानि.

अथ अवटङ्ग उपाध्याय १ गोत्र समित २ प्रवर तेषु ३
 वे साम ४ शाखा दोधमीय ५ देवी गुप्ता ६ गणपती वक्रतुंड ७
 महादेव नामेश्वर ८ भगवन् श्री ९ ॥१॥

आपटे अवटंकवाला

गुंदीयाली निवासी

शार्दूलविक्रिडितम्

आष्टयित्य वटंकजावनिश्वरा गोत्रे च ये मानसे
याता स्त्री प्रवरा यजुश्च निगमः शाखा तु माध्यन्दिनी
तेषां धारपटीति गोत्रजननी शंभुश्च वीरेश्वरो
हेरम्बस्तु महोदरोऽस्ति च महाकालाभिधो भैरवः ॥१७॥
शर्मा प्रवर नामानि वशिष्ठ मैत्रावरुण कौडिन

अर्थ—अष्ट ८ आपटे १ गोत्र मानस २ प्रवर त्रय ३ वेद
यजुर् ४ शाखा माध्यन्दिनी ५ स्त्री धारपटी (गानाड) ६ गणपती
संशङ्क ७ महोदय वीरेश्वर ८ भैरव महाजन ९ ॥१७॥

कान्डे अवटंकवाला

भोजपर (वागड) निवासी

शार्दूलविक्रिडितम्

कान्डे ईत्य वटंकजा द्विजवरा गर्गाऽख्यगोत्रोद्भवाः
ये ते त्रिप्रवरायजुश्च निगमः शाखा तु माध्यन्दिनी

अंबारूया कुलजातदीयजननी शंभुश्चनागेश्वर-
स्तेषां विप्रहरस्तु वक्रवदनः श्रीभैरवः स्यात् बटुः ॥१८॥

शर्मा प्रवरनामानि आंगिरस जैन्य गार्ग्य

अर्थ—अवट ८ नाडे १ गोत्र गर्ग २ प्रवर त्र्यु ३ वे १ शु-
४ शाप्ता माध्यन्दिनी ५ देवी अम्बा ६ गणपति वक्रवुड ७ महादेव
नागेश्वर ८ लेख्य अटुड ९ ॥१८॥

चक्रदेव अवटकवाला

(गुप्त थ्येल छे)

हरिगीत

विप्रास्तु कुच्छयगोत्रजा ये चक्रदेवारूया धरा
स्तेषां यजुर्वेदश्च वै शाखा तु या माध्यन्दिनी
देवी ह्युमा प्रवरास्त्रयः शंभुश्च हिम किरणेश्वरो
गौरी मुतोड लघुजठरनामा बटुकनामा भैरवः ॥१९॥

शोम शर्मा प्रवरनामानि आत्रेय वादभुग्न गविष्ठ

अर्थ—अवट ८ चक्रदेव १ गोत्र कुच्छय २ प्रवर त्र्यु ३ वे १
यजुर् ४ शाप्ता माध्यन्दिनी ५ देवी उमा ६ गणपति महा ७
महादेव सोमेश्वर ८ लेख्य अटुड ९ ॥१९॥

चीतल अवटंकवाला आधोइ निवासी

इष्टवज्रावृत्तम्

विषाश्च ये चीतल संज्ञकात्रै
उद्दालकारण्ये जनिताश्च गोत्रे
वेदो यजुर्वा प्रवरास्त्रयश्च
मान्यन्दिनीया कथिता च शाखा ॥१॥

तेषामुमागोत्रभवाच देवी
सोमेश्वरो यम्य महेश्वरश्च
प्रोक्तो गणेशश्च महोदराख्यो
नाम्ना बहु भैरव देवता च ॥२॥

॥२०॥

अर्था प्रवरनामानि विश्वामित्र देवरात पुरणः

अर्थ—अ० १८० चीतल १ गोत्र उद्दालिक प्रवराण्यु ३ वद
जु १ नाया मान्यन्दिनी ५ देवी उमा गणपति महोदर ७
ना १ सोमेश्वर ८ भैरव यदु ९ ॥२०॥

छत्रे अवटंकवाला
आशंवीआ निवासी

शार्दूलविक्रीडित

छत्रे इत्य वटंकजा द्विजवराः कौडिल्य गोत्रोद्भवा
 ये ते त्रिप्रवरा यजुश्चनिगमः शाखा तु माध्यन्दिनी ॥
 तेषां वीरपति र्भवो निगदितो देवी महाकालिका
 आनन्दामियमैरवो गणपति र्भवो दराख्यो बुधैः ॥२१॥
 दत्त शर्मा ते प्रवरनामानि विश्वामित्रो मैत्रावरुणः कौडिल्य

अर्थ अ१८३ छत्रे प जाडिल्य २ प्र१२ त्रिषु व वे यजुः
 ८ शाखा माध्यन्दिनी प देवी महाकाली ९ गणपति बुधैः १०
 महादेव वीरेश्वर ८ भैरव आनन्द ८ ॥२१॥

मांडलिक अवटंकशाला

मघवाणा निवासी

ईद्रवज्जा

त्रिमाश्र ये मांडलिकावटंका
 कृष्णात्रिगोत्रे खलु यन्मयैषा
 वेदो यजुर्वा प्रवराख्यश्च
 माध्यन्दिनी या कथिताच शाखा ॥१॥
 तेषां कुलाम्बा गदिताच शुभ्रा

वीरेश्वराख्यो किल चंद्रमौलिः

उमांगजो वै बहुरूपकोस्ति

नाम्ना शितांगःखलु भैरवश्च ॥२॥

॥२२॥

दत्त शर्मा प्रवग्नामानि उदालक आत्रेय स्यावाश्चः

अर्थ—अवट ८ भांडविड १ गोत्र दृष्टुात्री २ प्रवर तल्लु ३ वेद यजुर् ४ शाखा माध्यन्दिनी ५ देवी शुभा ६ गणपती अष्टउप ७ महादेव वीरेश्वर ८ अरव अशीतान ९ ॥२२॥

रास्ते अवटंकवाला

समाधोया निवासी

शार्दूल

रास्ते ईत्य वटंकजावनिवरा मांडव्यगोत्रोद्भवा

ये ते त्रिपवरा यजुश्च निगमः शाखा तु माध्यन्दिनी ॥

तेषां वीर्यपतिः शिवोऽस्मि च महा गौरीति गोत्रांबिका

प्रोक्तो मातनुजः प्रसन्नवदनस्तद्भैरवःस्याद् बहुः ॥२३॥

शर्मा प्रवग्नामानि आंगीरस बाहूटकाःगौतमः

अर्थ—अवट ८ गौतमे १ गोत्र भांडव्य २ प्रवर तल्लु ३ वेद यजुर् ४ शाखा माध्यन्दिनी ५ देवी महादेवी ६ गणपति प्रसन्नवदना ७ महादेव नोमेश्वर ८ भैरव अष्टउप ९ ॥२३॥

वैशंपायन अवटंकवाला
मेराउ निवासी

शाङ्खिलविक्रीणितम्

वैशंपायन संज्ञका द्विजवरा श्वेतात्रिगोत्रोद्भवा
ये ते त्रिप्रवरायजुश्च निगमः सारवा तु मा-यन्दिनी
शंभुः सोमपति बुधैर्निगदिता देवी च तेषामुमा
येषामेकरदो गणेश उदित स्तद्भैरवो रुद्रः ॥२४॥
दत्त शर्मा प्रवरनामानि अशिवः देवलः शांडिल्यः

अर्थ—अवटंक प्रेमपायन १ गोत्र श्वेतात्री २ प्रवर त्रय ३
वेद यजुः ४ शाखा माध्यन्दिनी ५ देवी उमया ६ गणपति ओङ्कत
७ महादेव सोमेश्वर ८ करन ९ ६ ॥२४॥

वसन्ततिलका

वेदतुनद विधु तुल्यमिते हि वर्षे
शाकांक बाहु वसुचंद्र मितेगुरौच
मासे मधौ धवलपक्षगता द्वितीया
तस्यां प्रपुर्ति रभवत् किल पुस्तकस्य ॥२५॥

अर्थ—१४ पुर्णमासी (अक्षय्य उत्तरीगती चतुर्थी)
नवत १६६४ यथा अक्षय्यादि वसुचंद्र यद्वेदे द्वितीया शक्रे

૧૮૪૯ મધુ માળી ચેત્રમાસ ધવલ એટલે અન્નવાળાએ પક્ષે ગુરવારે
કૃતિઆ બીજી

મન ૧૯૬૪ ના ચૈત્ર સુદ ૨ ગુરવારે આ કાવ્ય પુસ્તક પૂર્ણ
થયુ છે —

વસંતતિલકા

શ્રીકચ્છદેશભવમોહનરા પુરસ્થઃ
ગ્રામે સદા યુજપરે ચ કૃતાધિવાસઃ
આસીત્સદા ચરણતત્પર બુદ્ધિશાલી
ભક્ત્યા જિતા ભગવતી સ્વલુ યેન કાલી ॥૧॥

યો દેવરામતનુજો હરિરામશર્મા
જ્યોતિઃ પ્રબોધપરિપૂર્ણમતિઃસુકર્મા
તસ્યાત્મજાગ્રજસુતઃ કિલ વૈદ્યરાજો
નામ્ના ત્રિવિક્રમ ઇતિ જ્યવનો પ્રસિદ્ધઃ ॥૨॥

શ્રી દ્રાવિડકુલભવદ્વિજ જાતિજન્મા
તેષાં દ્વિજાપ્રસરસેવકસંજ્ઞકાનામ્
ગોત્રાવટંક નિગમાદિકમૂચકાવૈ
શ્લોકાઃ કૃતા મધુરકોમલશબ્દરમ્યાઃ ॥૩॥

अवटक	गोत्र	प्रवर	वेद	शाखा	देशी
जाशी	भार्गव	भार्गव-और्वे जामदग्न्य यावन्त्य-आप्रवान	रुग्वेद	आश्वलायनी	आशापुरा
तिलक	कोशिक	विश्वामित्रदेवरातदेवल	रुग्वेद	आश्वलायनी	विघ्नेश्वरी
देवधर	दालभ्य	भार्गव-गौतम-शाहिल्य धुव-मौन	साम	कौथमी	महामौरी
पंडित	गौतम	आयाश-शारद्वत- आगिरस	रुग्वेद	आश्वलायनी	द्विगलाज
फडके	वत्सल	भार्गव-च्यवन-आप्रवान -और्वे-जाम	यजुर्	माध्यन्दिनी	भद्रकाली
बापट	पाराशर	वसिष्ठ-शाक्य- पाराशर	यजुर्	माध्यन्दिनी	उमा
भट्ट	कश्यप	शाहिल्य-शेभलोगादि	यजुर्	माध्यन्दिनी	उमा
भानु	भारद्वाज	गर्ग-रुक्ष-कपी	यजुर्	माध्यन्दिनी	चामुण्डा
भागवत	शाहिल्य	देवल-अशीव शाहिल्य	यजुर्	माध्यन्दिनी	महानरुमी
आचार्य	शौनक	शौनक-मात्समद- भागव	यजुर्	माध्यन्दिनी	महागौरी

गणपति	महादेव	भैरव	मज्ञा	गामनु नाम
वक्तुद	वीरेश्वर	आनंद	सोम	गढशीशा
महोदर	सोमेश्वर	काल	विष्णु	मउ
विघ्नविनायक	देवेश्वर	काल	दत्त	मोयारा
महोदर	सोमेश्वर	अशिताग	सोम	नगरठडा सिध
विघ्नविनायक	वीरेश्वर	काल	भय	काठडा
बहुरूप	वीरेश्वर	काल	सोम	माडवी
महोदर	कुबेर	बटुक	सोम	नागलपुर
महोदर	वीरेश्वर	अशिताग	सोम	कुमारीआ
गजकर्ण	सोमेश्वर	बटुक	भय	माषापुर
विघ्नविनायक	सोमेश्वर	दरु	दत्त	मचर

नेपजीमिनि दीपिका

अवधक	गोत्र	प्रथम	वेद	शाखा
उपाध्याय	वसिष्ठ	वशिष्ठ-ईद्रप्रमद-आमरदसु	साम	कोयमी
आप्टे	मानस	वशिष्ठ-कौडिल्य-मैत्रावरुण	यजुर	माध्यन्दिनी
कान्हे	गर्ग	आगरिस-शैल्य-गार्ग्य	यजुर	माध्यन्दिनी
चक्रदेव	कुच्छश	आत्रेय-वाहमुक्त-गविष्ठ	यजुर	माध्यन्दिनी
चीतल	उद्दालिक	विश्वामित्र-देवरात-पुरण	यजुर	माध्यन्दिनी
छत्रे	कौडिल्य	विश्वामित्र-मैत्रावरुण-कौडिल्य	यजुर	माध्यन्दिनी
माडलीक	कृष्णात्री	उद्दालक-आत्रेय-स्थावाश्व	यजुर	माध्यन्दिनी
राम्ते	मादव्य	आगरिस-गोतम-बार्हस्पति	यजुर	माध्यन्दिनी
व्यास	उपमन्यु	वसिष्ठ-ईद्रप्रमद-आमरदसु	ऋग्वेद	अश्वलायनी
बेदापायन	श्वत्वात्री	अश्वि-देवल-शाडिल्य	यजुर	माध्यन्दिनी

देवी	गणपती	महादेव	भैरव	सखा	गामनु नाम
शुभ्रा	वक्रतुड	सोमेश्वर	भीष्म	भय	मंघपुर
धारपती	महादर	वीरेश्वर	महाकाल	विष्णु	शुदीयारी
अवा	वक्रतुड	नागेश्वर	बटुक	सोम	भोजपुर (वागड)
उमा	महोदर	सोमेश्वर	बटुक	सोम	
उमा	महोदर	सोमेश्वर	बटुक	सोम	अधोई
महाकाली	लंबोदर	वीरेश्वर	आनंद	दत्त	आसबोया
शुभ्रा	बहुरूप	वीरेश्वर	असिताग	दत्त	मववाणा
महागौरी	प्रभवदन	वीरेश्वर	बटुक	दत्त	समाबोवा
बहुरूप	विघ्नविनायक	सोमेश्वर	आनंद	भय	तंढोई
उमा	अकंदत	सोमेश्वर	रुद्र	दत्त	पेराउ

देवकीभारती टीप्पणी

મૂમિકા.

અન્નાડમાના પ્રાણુપાનના મધિ સમયે પોનાના શરીરમાના પ્રાણુનરત્નની શુદ્ધિ કરવા માટે મમજિના પ્રાણુરૂપ સૂચ મા ગહેના અતર્ભીમીની ઉપામના રૂપે જે પૈદિડ કર્મ કરવામા આવ છે તે મધ્યા કહેવાય જે અન્નાડમાના પ્રાણુપાનનો વિશેષ સમય ગહનારા મધિ સવાર બપોર માજ અને અર્ધ ગત્રીએ થાય છે, શરીરમાના પ્રાણુપાનના વિશેષ સમય ગહેનાગે મત્રિનો સમય પણ બહુધા તેજ હોય છે એ રીતે પિડ અને અન્નાડમા જ્યારે પ્રાણુપાનનુ વહન શિથિન પડી તે બતેની મધિરૂપ જે યુકુમ્ભા તેનુ ચલન વત માન હોય ત્યારે મધ્યોપામના કરી એમ દૃષાવુ મહાપિગ્નોએ નિર્માણુ નુ છે મધ્યગત્રીએ સધ્યાવદન કરવાનુ કાય દ્વિતેતે કષ્ટનાયક જણાગે એમ વિચારી તે પગમ દાઝણુક મહાપિગ્નોએ તે સમય માટે આગ્રહ જણાવ્યો નથી પણ માત્ર ત્રિશય મધ્યા કરવાનીજ આ-વમ્પડતા જણાવી છે

મુદ્રા ન્યામ અને શાપ મોચનાદિ તાત્રિક અને કષપક વિષયો પૈદિડ ક્રિયામા અગત્યના ન હોવાથી તે આ પુસ્તકમા આપ્યા નથી તેમજ પ્રત્યેક મત્રમાના આરભમા ક્ષપિ દેવતા જ ને વિનિયોગ મસ્કતમા બોલી જવાની વિશેષ આવશ્યકતા ન હોવાથી તે મસ્કત-મા આપ્યા નથી માત્ર સ્મરણુમા ગહેવા માટે પુનઃગત્રીમા આ-પેક્ષા છે

અહરહ સધ્યામુપાસીત (દિને નિલ નિલ મધ્યા વન્ન કરવું) એમ શ્રી વેન લગવાનનો આજ્ઞા છે સ્મૃતિઓમા પણ પુણ્ય મહર્ષિઓએ દિનેને મધ્યાવન્ન કરવાની બહુ બહુ આવશ્યકતા બતાવી છે વળી ક્ષાત્રલાગટ ત્રણુ ત્રિસ મધ્યાવન્ન નહિ કરવાથી દિન (ક્ષાત્રણ ક્ષત્રિય ને વૈશ્ય) શુદ્ધલાવને પામે છે એટલે કે તેના શરીર ઈદ્રિઓ પ્રાણુ ને અતકરણુમા બહુ તમે ગુણુ બ્યામ થાય છે ને તેથી સન્નિવારનો નિર્ણય કરવામા તે અશક્ત થનો જાય એ માટે પોતાનો ઉત્કર્ષ ઇચ્છનાર દિને યથાકાલે યથાવિધિ મ ગો-પામન કરવામા પ્રમાદ નહિ કરતા સૂતડ અને અમગવડનાના સમયમા પણ યથાવિધિ સધ્યાવન્ન કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ

પ્રાત કાલમા જ્યારે નક્ષત્ર સ્પષ્ટ દેખાતા હોય ત્યારે પ્રાત મધ્યાનો આરભ કરે તો તે ઉત્તમકાલ નક્ષત્ર ન દેખાતા હોય એવે સમયે આરભ કરે તો તે મધ્યમકાલ, અને મૃદાદય થયા પછી આરભ કરે તો તે કનિષ્ઠ કાલ છે સાયકાલે સૂર્ય સ્પષ્ટ દેખાતા હતા સધ્યાવદનનો આરભ કરે તે ઉત્તમ જાન મૃત્યુ અસ્ત થયા પછી આરભ કરે તો તે મધ્યમ કાલ ને નક્ષત્ર દેખાયા પછી આરભ કરે તો તે કનિષ્ઠ કાલ જાણવો દોઢ પ્રહર દિવસ ચંદ્રયા પછીથી ઠંડ નાયકાલ સુધી મધ્યાન્હ મધ્યાનો સમય ગણાય છે પ્રાત સ યાત્રિના જે ઉત્તમ સમય કહ્યા તેનું ઉલ્લંઘન થઈ જાય તો પ્રાયશ્ચિત નિમિત્ત એક અર્ધ વધારે આપવો અત્યંત અશક્તિને લીધે સધ્યાનો લોપ થયો હોય તો પ્રત્યેક સધ્યા દીક સો મો ગાયત્રીનો જપ કરવો ત્રણુ કરતા અધિક દિવસ મધ્યાનો લોપ થયો હોય તો ઉપવામાદિ પ્રાયશ્ચિત કરવું શ્રાદ્ધમા જગ્યા હોય તેણે દશ ગાયત્રી વડે મત્રેણુ

જળ પીધા પછી સાજની મ યા કરી મધ્યા વિનાના અન્ય કર્મ
આ ત્રયમા સક્ષેપમા આપ્યા છે જેમને એ ડોઁ સમય વિશેષ
બાળવાની અભિ-ચી થાય તેમણે આ વેદનું આહ્નિકપ્રદાશ વાચવું.

અથ ત્રણ વેદની સંખ્યા

ઉસ્થાન-શૌચ-દત્તધાવન-સ્નાન.

બ્રાહ્મણોએ પાછની ૬ વડી ગત્રી રહે ત્યાર અગર એનદ ૨
પડી રાત્રી નહે ત્યારે ઉડીને ઈષ્ટદેવનું સ્મરણ કરવું પછી મ ગલવસ્તુનું
દર્શન કરવું દીર્ઘ લવુચકા કરી આની મૃતિજાવડે જલદી હાથ પગ
સ્વચ્છ કરવા પછી પાણીવડે મુખ ગુદ્ધ કરવું પછી દત્તધાવન કરી
આન માટે પાત્રમા જલ ભરવું પહેલાં ૬૬ પાણી રેડી પછી ગરમ
જળ રેડવું અગર મારૂ જળાગય હોય ત્યાં જવું પાણીમા ઉમા
રહીને હાથમા જળ લઈને નીચે પ્રમાણે નકલ્પ કરવો તેમા વાગ
નિથી માસ-પક્ષ પચાગમા જોઈ ઉચ્ચારવો

સંકલ્પ

અત્રાયે સવત ૧૯૫૪ નાં વર્ષે શાક ૧૮૩૦ પ્રવર્તમાન ઉત્તર
ગોલાર્ધે વસંતઋતૌ મહામાંગલ્યે માસોત્તમમાસે ચૈત્રમાસે શુક્લપક્ષે
દ્વિતીયાતિથી ગુરૌવાસરે મમદેહશુદ્ધિપૂર્વકં સર્વવ્રત્યકર્માધિ-
કારાર્થે સ્નાનમહંકરિષ્યે

એ પ્રમાણે સંસ્કૃત કરી ખુબ ચાળી શરીરને સ્વચ્છ કરી ધ્યાનથી
કે અમોટીઉ કે ધોએલ વગર ધારણ કરી આમનીઆપર પૂર્વ તરફ
મોઢું કરી એમણે પાસે ડાબી બાજુ પચપાત્રમા જગ ભરી ગાખવું
તેમા આમની ધરતી ને આગળ ત્રમાણુ ગાખવું

॥ મસ્મ ધારણ ॥

ડામા હાથમા ભરમ લઈ ઉપર જમણા હાથ ઢાકી નીચેના
મંત્ર ભણવો

ૐ અગ્નિરિતિમસ્મ વાયુરિતિમસ્મ જલમિતિમસ્મ સ્થલમિતિ-
મસ્મ વ્યોમેતિમસ્મ સર્વેઽહવાઈદંમસ્મં મન एतानિચક્ષૂષિ-
મસ્માનિતિ ॥

એ મંત્રરૂઢે અભીમંત્રી તેમા જલ નાખી અને હાથની વચ્ચેની
ત્રણ ત્રણ આગળીઓથી કરી

ૐ ત્ર્યંબકં યજામહે સુગન્ધિં પુષ્ટિવર્દનમ્ ઊર્વારુકમિવ બન્ધ-
નાન્મૃત્યોર્મુક્તીયમાઽમૃતાત્ એ મંત્ર ભણી ચાળીને ૐ ત્ર્યાયુષન્-
જમદજ્ઞેઃ કસ્યપસ્ય ત્ર્યાયુષમ્ યદ્વેષુ ત્ર્યાયુષં તન્નો અસ્તુ
ત્ર્યાયુષમ્-

એ મંત્ર બોલી લલાટ હૃદય નાભિ કંઠ ખભા માઢું પડખા ને
પિષ્ટ એટલે સ્થાનકે ભસ્મના ત્રિપુડ કરવા પંચી હાથ ધોઈ દર્ભ
પવિત્ર કરી ધારણ કરી મધ્યાવદન કરવું

આચમનમ્.

જમણી હથેનીમા અડતો દાણો છુટે નેટકુ જગ નઈ અગુરો
તથા ટચની આગળી છુગી ગળી પચેની તણુ આગળીઓ સાથે
ઉભી રાખીતે ડામા હાથની તર્જનીથી જમણા ડાને સ્પર્શ
કરીને નીચે વખ્યા તણુ મત્રોથી ક્રમે કરી તણુ આચમન લેવા

ૐ મ્રુઃ ૐ મુવઃ ૐ સ્વઃ ॥

૧મી અગુષ્ઠમુઠથી જેવા મુખ તુઠી નાખી ડામી હથેનીમા
જગ વધ જમણે હાથે નીચ વખ્યા પ્રમાણે ઉપસ્પર્શ કરવો ૐ
વાઙ્મૃજાસ્યેડસ્તુ એટલું લણી મવ અગુનીઓથી મનને ઘોડાને
સ્પર્શ કરવો

નસોર્મે પ્રાણાસ્તુ—આ મત્ર લણી તજની તથા અગુણાથી
દક્ષિણુ અને નામ નારાતો જલસ્પર્શ કરવો

દક્ષિણમેચશ્વરસ્તુ—એમ ધોલી અનામીડા તથા અગુણાથી
દક્ષિણુ અત વામનેતે જલસ્પર્શ કરવો

કર્ણયોમથોત્રમસ્તુ—એમ ધોલી અગુણાથી તથા અનામી
ડાથી જમણા તથા ડામા ડાનને સ્પર્શ કરવો

બાહ્યોમેવઙ્મસ્તુ—એમ ધોલી આગળીઓના અગ્ર ભાગથી
અને બાહુને જલસ્પર્શ કરવા

કર્ણર્મ ઓજોડસ્તુ—એમ ધોલી આગળીઓના અગ્રથી એ
ઉ ને જલસ્પર્શ કરવા

અરિષ્ટાનિ મેઽહ્તાનિ તનુસ્તન્વા મે સહ—એમ બોલી
હૃદય તથા મગ્નક ઉપરે જનથી એક એક વાર પ્રોક્ષણ કરીને ગાયત્રી
મંત્ર ભરૂં શિખામધન કરવું

ૐ ભૂર્ભુવઃ સ્વઃ ૐ તન્મચિતુર્વરેણ્ય મર્ગોદેવસ્યયોમહિ ધિયો-
યોનઃ પ્રચોદયાત્

સંકલ્પઃ

હાથમા જગ લઈ અગ્રાચંબાસરે મમ રૂપાત્કુરિતક્ષયાર્થે
બ્રહ્માવાન્તયેપ્રાત સન્ધ્યોપામનમહંકરિષ્યે ॥ એ પ્રમાણે મંત્ર
કરીને પ્રથમની પેઠે ૐ ભુ ૐ ભુવ ૐ સ્વ એ ત્રણ મંત્રથી
ત્રણ વ્યાચમન કરી મુખ તુડીને જમણા હાથમા જગ લઈ

ૐ અપહ્તા અમુરા રક્ષાંસિન્વેદિસદઃ

આ મંત્ર ભણીને પોતાને કરતુ પ્રતિક્ષણ રીતે જલમ ડનાડારે
ગંડી દેવું

તતઃ પ્રાણાયામઃ

જમણા હાથમા અનુદત્તની નાડતુ જમાડું ઝિદ્ર દબાવી ડામા
ઝિદ્રથી 'પીમે પીમે વાકુલે પુગવા તેને પૂર્વક કહે છે અને પછી જમણી
અનામિકા તથા કનિષ્ઠિકાવતી નાડતા ડામા ઝિદ્રને પશુ દબાવી પ્રાણ
રોકતા તેને કુસ્મક કહે છે તેમજ જમણી અનામીકા તથા કનિષ્ઠિકાથી
ડાણુ ઝિદ્ર દબાવી ગામ્પી જમાણુ ઝિ. પુ'તુ કરી તેમથી ધીમે પીમે
પ્રાણુવાયુ મહાગ ડાકવો તેને રેચક કહેતા હો એ ત્રણે ક્રિયાઓમા

નીચે લખ્યો મંત્ર એકવાર બાણવો એવી રીતે અબ્યાન કરતા પૂર-
કમા એકવાર ટુલકમા ચાગવાર અને રેચકમા એવાર એમ મંત્રની
૬ આવૃત્તી થાય સરે એક પ્રાણાયામ થાય એવા પ્રાણાયામ ૯
અથવા બીજી શકે તેટલા કરવા—

પ્રાણાયામ મંત્ર.

ૐ ભૂઃ ૐ ભુવઃ ૐ સ્વઃ ૐ મહઃ ૐ જનઃ ૐ તપઃ ૐ
સત્યમ્ । ૐ તત્સવિતુર્વરેણ્યં ભર્ગોદેવસ્ય ધીમહિ ધિયો યોનઃ
પ્રચોદયાત્ । ૐ આપોઽજ્યોતિરસોઽમૃતં બ્રહ્મ ભૂ ભુવઃ સ્વરોમ્ ।

એ પ્રમાણે પ્રાણાયામ કરી જમણી હથેલીમા આયમન
માટે જન લઘને

મંત્રાચમનમ્

ૐ સૂર્યશ્ચ મામન્યુશ્ચ મન્યુપતયશ્ચ મન્યુકૃતેભ્યઃ પાપેભ્યોરક્ષન્તામ્ ।
યદ્રાત્ર્યાપાપમર્કાર્ષિ મનસા વાચા હસ્તાભ્યાં પદ્ભ્યાં મુદ્રેણ
શિશ્ના રાત્રિસ્તદવલુમ્પતુ યત્કિશ્ચિદ્દુરિતમયિદ્દમહં મામમૃત
યોનોઽસ્યૈ જ્યોતિષિ જુહોમિ સ્વાહા

આ મંત્ર બાણી આયમન લઘને (પ્રણવેન દ્વિગ વમેત્) બીજી
બે આયમન ઔ કાર બાણીને કરવા

માર્જનમ્

ડાબી હથેલીમા અથવા કોઈ પાત્રમા જલ લઈ જમણે હાથે
દબ કરી પ્રત્યેક મંત્ર બે મંત્રક ઉપરે માર્જન કરવું અથવા તે

પ્રથમ મસ્તકે પીઠુ પ્રથિએ અને ત્રીજી કુ જે એમનુ એમ પાછુ
ચોથુ મસ્તકે પાચમુ પ્રથિએ અને ૧૭કું ૧૮થે માતમુ મસ્તકે આડમુ
પ્રથિએ નવમુ ૧૬થે માર્ગન કરવુ

ૐ આપોહિષ્ઠામયોભુવસ્તાન ઝર્જદ યાતનમહેરણાયચક્ષસેયો
વઃ શિવતમોરસસ્તસ્ય ભાજયતેહ નઃ ડશતીરિવમાતરઃ તસ્માડ
અરઙ્ગમામવોયસ્યક્ષયાયજિન્વથ આપો જન યથાચનઃ

અઘમર્ષણમ્:

જમણા હાથની અઝાતિમા પાણી તલ નાગીડા પામે ધરી
નાખી નીચે નખ્યો મત્ર ભણવો

ૐ દ્રુપદાદિવ સુમુચાનઃ સ્વિન્નઃ સ્નાતોમલાદિવપૂતં પવિત્રેણે
વાઙ્યમાપઃ શુભ્રન્તુ મૈનસ.

એ મત્ર ભણી જલાજલિ નાખી તેની જ નઘાદિડ નીચ હોય
તો પાણીમા ધુમકો મારી ઉપર નખ્યો અઘમર્ષણ મત્ર ભણી
જવા આ મત્ર માત્ર યજુર્ઘેનિતી માટે કે રૂપે અથ મામવેદીએ
અઘમર્ષણ નીચે નખ્યો મત્ર ભણી કરવુ

ૐ કૃતં ચ સત્યંચાભીદ્ધાત્તપસોઽન્યજાયત । તતો રાત્ર્ય
જાયત । તત સમુદ્રો અર્ણવઃ સમુદ્રાદર્ણવાદધિ સંવત્સરો અજા-
યત । અહોરાત્રાણિ વિદધદ્વિશ્વસ્ય મિષતોવશી સૂર્યાચન્દ્રમસૌ
ધાતા યથાપૂર્વમકલ્પયદ્ દિવંચ પૃથિવીં ચાંતરિક્ષ મથોસ્વઃ

અર્ચપ્રદાનમ્.

અદત પુષ્પ તથા અદત મહિત જલનો અથવા ટ્રેવન જલનો
અન્નદિ બે લાથે ભરી. સૂચાભિમુખ ઉભા નહી મના હાતિ ગાયત્રી
મન ભણી અનપ્રદાન ત્રણનાં કરુ પડી હાથ ઉચા કરી નીચ
લખ્યા ગાંઠ મત્ર ભણી મૂર્ચોપન્યાસ કરુ

મૂર્ચોપન્યાસ.

उद्वयन्तमसस्पग्निस्वः पश्यन्त उत्तरं देव देवत्रामूर्यमगन्म
ज्योतिरुत्तमम् ॥

उदुत्यं जानवेदस देव वहन्ति केतवः । दृगेविविश्वायमूर्यम
चित्रं देवानामुदगादनीक चक्षुर्मित्राय वदरुणस्याग्ने । आपात्रा-
वापृथिवी अन्तरीक्ष - मूर्यआमा जगतस्तस्थुषश्च तच्चक्षुर्देव-
हित पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् । पश्येम शरदः शत । जीवेम शरदः
शत ८ शृणुयाम शरदः शत प्रव्रवाम शरदः शतमदीनाः स्याम-
शरदः शतभूयश्च शरदः जनात् (उदुत्युपस्थानम्)

ગાયત્રી તથા મામનદીએ ઉદુત્ય તથા ચિત્રદેવાનાં એ
અન્ન મત્ર ભણી ઉપન્યાસ કરુ પડી લાયમા જન લઇને અગ્રાગ
પરમાત્મપ્રીત્યર્થ ગાયત્રીજપમહ કરિયે એમ નમ્ય કરીને
નર્મ માનાથી અથવા માળાથી રુદ્રાક્ષ યથારાત્રિ યથાવનશ ૧૦૦૦
અથવા ૫૦૦ નહીં તે ૧૦૮ તે ૧૪૨ ને બે કરી અતિરાય કાયા-
નિપાત જેવું હોય તે ૧૨૧ ગાયત્રી જપ કરીને હાથમા જલ લઇને

અનેન જપકૃતેન સચિતા દેવ પ્રીયતામ્ એટલુ ભણી ૪૧૫
પૃથ્વીપદના મોઢાં છ ગુરુ વગેરે ને અભિનંદન કરવું હિતિ પ્રાત સન્ધ્યા

મધ્યાહ્નસન્ધ્યા.

મઠ પમા અત્રાઘ૦ મધ્યાહ્નસન્ધ્યોપાસનમહ કરિણ્યે
એમ ભણતુ પ્રાણુયામ ડયા પઠી આયમન લેવાનો મત સૂર્યશ્ચ૦
ને મદ્યે નાખતુ નીચ લખ્યો મત ભણવો

ૐ આપઃ પુનન્તુ પૃથિવીં પૃથ્વીં પૂતા પુનાતુ મામ્ । પુનન્તુ
બ્રહ્મણ સ્પતિર્વ્રહ્મ પૂતા પુનાતુ મામ । યદુચ્છિષ્ટમ્ભોજ્યચયદ્વાદુ-
શ્ચગ્નિ મમિ સર્વ પુનન્તુ મામાપોઽસતાશ્ચ પ્રતિગ્રહ સ્વાહા ॥

ગાયત્રી મત્રવટે આ પ્રમાન ઉચ્ચ ઉઠાળી એટવાર કરવું ૪૧૫
હવેન આગળ તથા નાળી ડ ના બાળી મત્રણુ પ્રાત સન્ધ્યાવત્ કરવું

સાય સન્ધ્યા

મઠ પમા અત્રાઘ૦ સાય સન્ધ્યોપાસનમહ કરિણ્યે એમ ભ-
ણતુ પ્રાણુયામ ડયા પઠી આયમન લેવાનો મત સૂર્યશ્ચ ને મદ્યે
નીચ લખ્યો મત ભણવો

ૐ અગ્નિશ્ચ મામન્યુશ્ચ મન્યુપતયશ્ચ મયુકૃતેભ્યઃ પાપેભ્યો
રક્ષન્તામ્ । યદદ્વા પાપમકાર્ણં મનસા વાચા હસ્તાભ્યામ્ પદ્ભ્યા
મુદરેણ શિશ્નાબ્રહ્મસ્તદવલુમ્પતુ યત્કિંચિદુરિતં મયિ । હિદ મહ
મામમૃતયોનો સન્યે ડ્યોતિષિ જુહોમિ સ્વાહા ॥

गायत्री भ १ इती अर्धं त्रणु यत्ता मेदा आपत्ता माङ्गी भवणु
प्रान्ता गंधावत् इत्यु

आथर्वण सन्ध्याप्रयोग विशेष

आचमन मन्त्र.

ॐ अमृत मस्यमृतो पस्तरणमस्य मृता यत्वोपस्तृणामि ।

१२८ आचमनं यजते आ भ १ लक्ष्मीने जायमा जल लेवु
ने नीयतो भ १ लक्ष्मी आचमनं लेवु

ॐ जीवास्थ जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासम् । १ ।

ॐ उपजीवास्थोपजीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासम् । २ ।

ॐ सजीवास्थसंजीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासम् । ३ ।

प्राणायाम मन्त्र.

ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ जनत् ॐ वृद्धत् ॐ करत् ॐ
रुहत् ॐ महत् ॐ तत् ॐ शं ॐ तत्सवि० आपोज्योरोम् ॥

मार्जन अघमर्षणादि यजुर्वेदित्

अर्घ्यप्रदान मन्त्रः

पादमा पुष्पाक्षतयुक्ता जल दध्

ॐ हरिः सुपर्णो दिवमा रुहोऽर्चिषाये त्वादिप्संतिदेवमुत्प-
तन्तम् । अवतां जहिहरसा जातवेदोविभ्यदुगोऽर्चिषादिवम-
रोहमूर्य ॥ श्रीमित्राय इदमर्घ्यं न मम ।

ये प्रभाणे जेवाः अर्थान् उरु असावावित्यो ब्रह्म
जेतलु लक्ष्मी प्रक्षिण्णकमे क्रीने नीये क्षया मत्र लक्ष्मीने उप-
स्थान उरु

अभयं न इति ब्रह्मसूर्यो जगत्यां प्रातरुपस्थाने विनियोगः ।
ॐ अभयं नः करत्यन्तरिक्षमभयं द्यावापृथिवी उभे इमे । अभयं
न पश्चाद् भय पुरस्तादुत्तराद् धराद् भयं नोऽस्तु ॥ अभयं
मित्राद्भयम् मित्राद् भयं पुरो यः । अभयं नक्तम्भय । दवानः
सर्वा आशाममुपिचं भवन्तु ॥

मध्याह्न मध्यामा अर्च्य उदुत्य० चित्रदे० जे जे मत्रां देवा

उद्वय तमसस्परि रोहतोनाकमुत्तमं । देवदेवत्रा०

यन्तुवदनी मध्यामा क्षणेला मत्रमा उपर प्रभाणे पा उरु
लक्ष्मीने सूर्योपस्थान उरु

मायसन्ध्यामा अर्च्य नीये क्षयो मत्र लक्ष्मी देवा

अपोजालेति ब्रह्म जातवेदः सूर्यो जगति अर्घदाने वि०
ॐ अपोजाला असुरायाविनोऽयस्मयैः पाशैर किनोयेचरन्ति
तां स्तरन्ध यामीहरसा जातवेदः महस्त्रक्रुष्टिः स पत्नान्मृगण्
पाहिवज्रः ॥ श्री वरुणायेदमर्घ्यं (आत्यमन उरिने) उद्धेति वि
श्वामित्रः सूर्यो गायत्र्युपस्थाने विनियोगः ॐ उद्धेदभी श्रुता
मघं वृषभं नर्यापसं । अस्तारमेषि सूर्य । नवयोनवर्ति पुरोविभेद

वाङ्मोजसी । अहिचवृत्रहावधीत् सनइन्द्रः शिवः सखाश्वावद्
गोमधवदुसुधारेवदाहते ॥

जेमर्भं त्रात मध्याह्नत् तथा यत्तुर्गेन्ती मध्याह्नत् उरवु

इत्याथर्वण संख्याप्रयोगः

अथ यज्ञोपवीत वारण विधि,

आयमन तथा प्राणायाम मध्याह्नतना आरभमा लण्था
प्रभाणे इरीन जनाधं डपा हाथमा जहन्त जमले हाथे गायत्री
मन्त्री अलिमन्त्रिन जने इरी प्रोमले उरवु पछी ते जनोध म
वाथमा मोलु गप्पी नीये लण्था मन्त्र लण्थुमा

ॐ यज्ञोपवीत परमंपवीत्र प्रजापते र्यत्सहजं पुरस्तात् आगु-
प्यमग्र प्रनिमुञ्चधुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः यज्ञोपवीतमग्नि
यज्ञस्य त्वा यज्ञोपवीतेनोपनह्यामि.

या मन्त्र लण्थी जमलो हाथ डियो इरी जनोध पडवु पाडु
अन आयमन उरवु या प्रभाणे पीण्डु जनोध पण पडेउनु अन
तुनु जनोध साथा डपरथी इरी नाभी आयमन उरवु

साधारण सकल्पम्

पुण्याहं पुण्याहं सन्मुखश्चैकदश कपिलो गजकर्णकः
लबोदरश्च विक्रतो विघ्ननाशो विनायकः ॥ १ ॥ धूम्रकेतुर्ग
णायक्षो भालचंद्रो गजाननः ॥ द्वादशैतानि नामानि यः पठेद्
शृणुयदपि ॥ २ ॥ विद्याग्ने विवाहेच प्रवेशे निर्गमे तथा

संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ लाभस्तेषां
जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः येषामिदिवरश्यामो हृदयस्थो
जनार्दनः ॥ ४ ॥ शुक्लांबरधर देवं शशिवर्णम् चतुर्भुजं प्रसन्न
वदनं भूयायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ५ ॥ अभीष्टसितार्थ
सिद्ध्यर्थं पूजितोयःसुराश्वरैः सर्वविघ्नहरस्तस्मै गणाधिपतये नमः

अथ श्रीब्रह्मणो द्वितीयपरार्थे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टा-
विंशतितमे कलियुगे प्रथमचरणे भूर्लोकं भरतखण्डे जब्द्वीपे
आर्यावर्तैकदेशे कुमारिकानामक्षेत्रे सरस्वत्याम् महानद्या पूर्व
तटे गंगायाम् पश्चिमे तटे अथेति श्री त्रिकमाक्रे सवत १९६४
ना वर्षे शालिवाहनादि शाके १८२९ प्रवर्तमाने श्री मूर्ये उत्त-
रायणगते ग्रीष्मऋतौ महामांगल्ये मासोत्तममासे श्री चैत्रमासे
शुक्लपक्षे द्वितीयायां गुरुवासरे श्रीलङ्गमूर्ध्नि ग्रहगणवरिष्ठाया
मम लाभार्थं विद्यार्थं प्रणःकामनासिद्ध्यर्थं दशविंशलक्ष्मीफल
प्राप्त्यर्थं अलक्ष्मीफलविनाशनार्थं एव असुकनिमित्तं इहलोके
दत्तं परलोके सुखाख्यात तेन पुण्येन श्री महाविष्णुः प्रीय-
ताम् नमः ॥

मन्त्रं सञ्जातिथी ३३ मन्त्रानि सुधी उत्तरायण्यु २६७ ३३ म-
न्त्राणि मन्त्रं लगी दक्षिणायन ३३४४ छे मीन मध्य चन्तऋतु
३४४ मियुत ग्रि मन्त्रतु ३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३
३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३

अथ शिव पूजनम्

जलपात्र पत्रपात्र आयमनी यदन पुष्प धूप दीप हस्तदी
मामग्री क्षन्ति मध्याविधिमा जनाया प्रभाषे आयमन प्राणायाम
उगी हाथमा जल क्षप्त अत्राद्यञ्च श्री साम्बसदाशिवप्रीत्यर्थ
शिवपूजनमह करिष्ये ऐरी रीते मउत्थ उरवो पक्षी जलपात्रमा
आयाम मुद्रा उरीते गगे च यमुनेचैव गोदावणि सरस्वति नर्मदे
सिंधु कावेरि जलेऽस्मिन्सन्निधिङ्कुरु ॥ आ श्लोऽ लक्ष्मी तिथा-
वाहन उगी तेमा यदन पुष्प नाप्पी धेनु मुद्रावडे ते जलनु अमनी
उरुषु उगीते ॐ नम शिवाय ओ पयाक्षर मत्र आऽ वाऽ लभुंवा
न जल अभिमन्त्रित करनु पक्षी ते जलथी पुत्रेपहार ते तथा
पात्राने प्रोक्षणु उरनु पक्षी ॐ प्रणुमो उर्यार उरी आ माने
त्रिषे शिवरूप जानना उरी नीये लभेयो मत्र लक्ष्मी तेमा उरना
प्रभाषे मउत्तु ध्यान करवु

ध्याननो श्लोक

ध्यायेन्नित्यं महेश रजनगिरिनिभ चारुचंद्रावतसं ॥ रत्ना
कल्पोज्ज्वलांगं परश, मृगवराभितिहस्त प्रसन्नम् ॥ पद्मासीन
समन्तास्तुतममरणै व्याघ्रक्रत्तिवसान ॥ विश्वाद्यं विश्व-
कर्म निखिलभयहरं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं ॥ १ ॥ कर्पूरगौरं करु-
णावतारं संसारसार भुजगेद्रहारम् । सदावसन्त हृदयारविन्दे
भवं भवानीसहितं नमामि ॥ २ ॥

उपगना श्लोऽभाथी गमे ते श्लोऽ लक्ष्मी ध्यान उरनु तल-
गत मूलमत्र ॐ नम शिवाय ओ मत्राडे नीये लभ्या उप-

ચારા મમર્ષયા જે ઉપચાર હાજર ન હોય તો તે ઠેકાણે માત્ર જલની આયમની ભરીને મુકવી ઓં નમ શિવાય આસન સમ પૈયામિ એમ ભણી જલની આયમની ચડાવવી અને એજ પ્રમાણે દરેક ઉપચાર કરતા જવું ઓં નં પાદસમં ઓં નં અર્ધ્ય સમં ઓં નં આચમનીય સમં ઓં નં સ્નાન સમં (આ ઠેકાણે જે પચામૃત હોય તો મૂલ મંત્ર કરીને પચ સ્નાન વધિસ્નાન ધૃતસ્નાન મધુસ્નાન શર્કરાસ્નાન એમ ભણીને પચામૃત સ્નાન કરાવવું) પછી ઓં નં ચંદન પુષ્પ એમ ભણી ચંદન પુષ્પ ચડાવીને અનંતર રુદ્રાષ્ટાધ્યાયીથી અથવા નમસ્ત એ રૂદ્રાધ્યાયવી અથવા પુરુષસુક્તથી અથવા યજ્ઞાગ્રત એ છ શિવ સર્વલ્પ મંત્રોથી અથવાતો નમ શમવાય એ એકજ મંત્રથી અભિષેક કરવો રૂવદીએ નમસ્તે અધ્યાયથી અથવા તો સર્વોજાત્ર ઇલાદી પાચ મંત્રથી અભિષેક કરવો સામવેદીએ નમસ્તે અધ્યાયથી અથવા આલો રાજન એકજ મંત્રભણી અભિષેક કરવો અથર્વવેદી હોય તો તેણે પણ નમસ્તે અધ્યાયથી અથવા સર્વોજાતાદિ પચ મંત્રથી અથવા નમ સમવાય એ એકજ મંત્રથી અભિષેક કરવો અભિષેક સમાપ્ત થયા પછી શિવલીંગને નવરાત્રીને ઓં નમ શિવાય વચ્છોપવિતાચમનીયાનિ પરિકલ્પયામિ એમ ભણી જલની આયમની મુકીને ઓં નમ ચંદનસમર્પયામિ એમ ભણી ચંદન ચડાવવું ઓં નમ પુષ્પ સમર્પયામિ એમ ભણી પુષ્પ ચડાવના પછી

ત્રિદલં ત્રિગુણાકાર ત્રિનેત્રં ચ ત્રિવર્ગદમ્ ।

ત્રિજન્મપાપ સંહાર મેકબિલ્વં શિવાર્પણમ્ ॥

ૐ જોડ ભણીને અથવા મુન મન્ન ડીને મિત્રીપત્ર અપાવુ

ૐ નમ ધૂપમાપ્રાપયામિ એમ ભણી ધુપ ડગ્ગે

ૐ નમ લીપદર્શયામિ એમ ભણી ત્રીપ ડગ્ગે

ૐ નમ નેવેશ સમર્પયામિ એમ ભણી નેવેશ રંગવવા

ૐ નમ પુનરાવર્તનીય સમર્પયામિ એમ ભણી જનની
આયમની મુડી

ૐ મુખવાન સમર્પયામિ ૐ નમ નીરાજન સમર્પયામિ
આરતી ડગ્ગી,

ૐ નમ પ્રદક્ષિણા કરોમિ એમ ભણી જનથી પ્રદ-
ક્ષિણા ડગ્ગી

ૐ નમ નમસ્કારક એ હાથ નેડી નમન ડગ્ગુ પડી મહિમ
સ્તોત્ર અથવા જયશકરસ્તોત્ર યથારાગન ભણીને અથવા નન
મય મન્ન ડીને પુષ્પાંજલિ સમર્પયામિ એ રીતે પુષ્પાંજલી આપીને
હાથ નેડી નીચે લખ્યા જોડ ભણી ક્ષમા માગતી કરચરણકૃત
વાકકાયજં કમજવા । શ્રવણનયનજંવા । માનસ વાપરાધમ્ ।
વિહિતમવિહિતવા । સર્વમેતત્ ક્ષમસ્વ । જયજય કરુણાકરે
શ્રીમહાદેવશમ્ભો ॥ પડી હાથમા જન કાર્ત્તિ અવાય અનેન
શિવપૂજનકૃતેન શ્રીસામ્બસદાશિવ પ્રીયતામ્ એ પ્રમાણે
પૂજન નિવેન ડીને રીચેતો જોડ ભણી શિવ નિમાલ્યનુ વદન
ડગ્ગુ શિવનિર્માલ્યતોયેન યોઽદ્વાનિ પરિમાર્જયેત્ આશ્રય સ્તસ્ય
નશ્યન્તિ વ્યાધીનાન્તુ કથૈવકા ॥ ૧૬૧૨ અવગણાનુમાર ૧૦૮

અથવા ૧૦ પચાક્ષર (મવ મત્ર) નો ૪૫ ડરી અને શિવાર્ષન-
મસ્તુ એમ બોધી ૪૫ નિવેદન ડરી બાલ લિંગાદીયગ લિંગ હોય
તો તેને ડેકાણે પદગવયુ અને બે ગિથર લિંગ હોય તો મન્દિરની
બહાર આવીને વૃષચણ્ડ વૃષ ચચ સોમમત્ર પુનર્વૃષમ્ । ચણ્ડ ચ
સોમમત્ર ચ પુનઃચણ્ડ પુનર્વૃષમ્ એ લોકમા ડલા પ્રમાણે નવ
નમસ્કાર ડરી પ્રત્લિણા ડવી इति शिवपुजनम् ॥

॥ वैश्वदेव कर्म ॥

નર્વ ૫ શાખાઓને આધારણુ શાડલ વિધી છે તેથી નમ્નુ-
માગી પ્રયોગ આપે છે હાથમા ૪૮૫ વર્ત—અત્રાથ મમ પશ્વસૂના-
જનિતશોષપરિહારાર્થ પશ્ચયજ્ઞાત્મક વૈશ્વદેશકર્માઽહ કર્મિણ્યે
એમ મડપ ડરી પછી નીચ લખ્યા મત્રખડ લણી ગ્થત્વિમા પવ
ભવ નસ્કાર ડરવા અથાતો ગૃહસ્થાલીપાકાનાં કર્મ । દર્બે
પરિનમુદ્ધા લ ડરીને વાળી નાખીને ગોમયેન ઉપલિપ્ય ૩ ગોમ
યથી લીપીને કુશેન ઉલ્લિલ્ય ૩ લના મળથી પત્રિમયી પર્વ લણી
તણુ રખા ડરીને અનામિકાગુદ્દેન ઉદધૃત્ય અનામિકા તથા અચુડ
પતે ઉચેડાએલ ૨૦૪ ડાટી નાખીને ઉદકેનામ્યુદ્ય ૩ ૪૫ ડરીને તણુ
વાર પ્રોક્ષણુ ડરીને અગ્નિમુપસમાધાય અગ્નિને ગ્થત્વિમા પદરાવીને
નોયે લખ્યો મત્ર લણુનો ॐ અગ્નિ પ્રણયામિ મનસા શિવેનાય-
મસ્તુ સજ્જમનોવત્સનામ્ । માનોર્હિસી સ્થવિર મા કુમાર
શન્નોભષ દ્વિપદે શ ચતુષ્પદે । આ મત્ર લણી પ્રાથના ડરી નીચેનો
મત્ર લણો ધ્યાન ધરુ ઑંચત્વારિશુક્લા ત્રયો અસ્ય પાદા છે શીર્ષે
સત્ત હસ્તાસોઽસ્ય । ત્રિધાવદ્ધો વૃષભોરોરવીતિ મહાદેવો
મર્ત્યા આવિવેશ ॥ પાશ્વકનામ્ને વૈશ્વનારાય હદમત્ર ચંદનં

ચ પુષ્પં । એમ લણ્વી ચ દત્ત પુષ્પ સ્થ દીલ ઉપર મુઢી સકુશોદકેન
પર્યુક્ષણ-દર્ભ મહીત જલથી ગત પ્રત્યાગત પ્રદક્ષિણ રીતે અથ દ્વિતી
પર્યુક્ષણ ડગ્ગુ પાંછી અગ્નિ પ્રભવલિત કરીતે નીચે લખ્યા મત્રોથી
પ્રથમ ચાર આહુતી ફક્ત છત્રની અંતે પંછીથી આઠ આહુતીઓ
ફક્ત યુક્ત ભાત અથવા ખીજા હવિષ્ય અન્નની આપડી

ૐ ભૂઃ સ્વાહા इदमग्नये ॥ ૧ ॥ ૐ ભૂવઃ સ્વાહા इदं वायवे
॥ ૨ ॥ ૐ સ્વઃ સ્વાહા इदं सूर्याय ॥ ૩ ॥ ૐ ભૂર્ભૂવઃ સ્વઃ
સ્વાહા इदं प्रजापतये ॥ ૪ ॥ ૐ દેવકૃતસ્યૈનસોવયજનમસિ
સ્વાહા इदं देवेभ्यः ॥ ૫ ॥ ૐ મનુષ્યકૃતસ્યૈનસોવયજનમસિ
સ્વાહા इदं मनुष्येभ्यः ॥ ૬ ॥ ૐ પિતૃકૃતસ્યૈનસોવયજનમસિ
સ્વાહા इदं पितृभ्यः ॥ ૭ ॥ ૐ આત્મકૃતસ્યૈનસોવયજનમસિ
સ્વાહા इदमात्मन ॥ ૮ ॥ ૐ એનસ એન સોવયજનમસિ સ્વાહા
इदमेनसे ॥ ૯ ॥ ૐ યજ્ઞાહમેનો વિદ્વાંશ્ચકાર યજ્ઞા વિદ્વાંસ્તસ્ય
સર્વસ્યૈનસોવયજનમસિ સ્વાહા इदमग्नये ॥ ૧૦ ॥ ૐ પ્રજાપતયે
સ્વાહા इदं प्रजापतये ॥ ૧૧ ॥ ૐ અગ્નયે સ્વિષ્ટકૃતે સ્વાહા
इदमग्नये स्विष्टकृते ॥ ૧૨ ॥

તતો બલિદાનમ્ ॥ ત્યાર પછી નીચેના મત્રોથી નીચના
ક્રમ પ્રમાણે ૭ બલિદાન કરવા

ૐ વિધાત્રેનમઃ इदं विधात्रे ૐ ધાત્રેનમઃ इदधात्रे

ૐ ભૂતાનાં પતયે નમઃ इदं भूतानां पतये

ૐ સર્વેભ્યો ભૂતેભ્યો નમઃ : इदं सर्वेभ्यो भूतेभ्यः

ૐ વિશ્વેભ્યો દેવેભ્યો નમઃ : इदं विश्वेभ्यो देवेभ्यः

જનોઈ કહ્ય કરીને મનુષ્ય તીર્થથી (અપસવ્ય કરીને પિતૃ તીર્થથી)

ૐ સનકાદિમનુષ્યેભ્યો નમઃ : ॐ पितृभ्यः स्वधा

इदं सनकादिमनुष्येभ्यः इदं पितृभ्यः

પછી તે પાત્રમા થોડુ જળ લઈ અને ચસ્મેતત્તેનિર્જેજને ॥
એટલુ લણી તે પાણી વાયુ ખુશા, નરદ નાખતુ પડી હાથ ધોઈને
જનોઈ સવ્ય કરીને

ગોભ્યો નમઃ : इदं गोभ्यः स्वभ्यो नम इदं स्वभ्यः वायसे
ભ્યો નમઃ : इदं वायसेभ्यः पिपीलिकादिभ्यो नमः : इदं पिपीलि-
કાદિભ્યઃ અતિથયે નમઃ : इदमतियये ।

એ પ્રમાણે પાંચ અને લાગ મુકવા હાથમા જલ લઈ

અત્રાચ૦-અનેન વૈશ્વદેવાલ્યેન કર્મણા શ્રીયજ્ઞનારાયણઃ
પ્રીયતામ્ પછી ત્ર્યાણુષમિતિ ધસ્મના લલાટે ગ્રીવાયાં દક્ષિર્નેઽસે
હૃદિચ ત્રાયુષ૦

એ મંત્રથી લલાટે કહે જમણે ખભે અને હૃદયે ભરમવદન
કરતુ પછી હાથ બેડીને

गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ स्वस्थाने परमेश्वर ।

યત્ર બ્રહ્માદયો દેવાસ્તંત્ર ગચ્છ હતાશન ॥

એ શ્રોત લાણી વિસર્જન કરવું આ સમયે જો કાર્ત અતિથી હાજર હોય તો તેને યથાશક્તિ અન્ન દેવું

(અથ બ્રહ્મયજ્ઞમ)

વેદ સહિતા લાણેલ હોય તેણે યથાવકાશ પાત્ર બે અથવા એક અવ્યાયનો પાત્ર કરી સ્વાધ્યાય યજ્ઞ કરવો તે અલ્પયજ્ઞ હોવાય છે. જો સહિતા લાણેલ ન હોય તો નીચેના મંત્ર લાણી અલ્પયજ્ઞ કરવો આચમન પ્રાણાયામ કરી

કુશ પવિત્ર ધારણ કરી, હાથમા જય લક્ષ્મ

અન્નાચ્ચ૦ શ્રી પરમાત્મધીત્યર્થે સ્વાધ્યાયયજ્ઞેનાહ્નિ યદ્યપે
એમ નકલ્પ કરીને ઓં આ બ્રહ્મન્ બ્રાહ્મણીં બ્રહ્મર્ષસીં જાયતામ
મારાષ્ટ્રે રાજન્યઃ શૂરૈશ્વર્યોતિ વ્યાધિ મહારયોજાયતાં દોગ્રીં
યેનુર્વોઢાઽનહવાનાશુઃ સક્તિઃ પુરન્ધિર્વૌષાજિવ્યુર્યેષ્ઠાઃ ॥
સમેયોયુંવાઽસ્ય યજમાનસ્ય વીરો જાયતામ્ ॥ નિકામેતિકામેનઃ
પર્જન્યો વર્ષતુ ફલવત્યો ન ઔષધયઃ પચ્યન્તાં યોગ ક્ષેપોજઃ
કલ્પતામ્ ? વિશ્વાનિ દેવ સવિતર્દુરિતાનિ પરામુષ્ઠ ॥ યજ્ઞદ્રતમ
આમુષ્ઠ ॥ ૨ ॥ અત્રેન બ્રહ્મયજ્ઞેન શ્રીપરમાત્મા પ્રીયતામ્.

એ પ્રમાણે અલ્પયજ્ઞ કરવો અથવા તો નીચે લખ્યા આગ વેદના પહેલા આગ મંત્રો લાણી અલ્પયજ્ઞ કરવો

ૐ અગ્નિમીટેષુરોહિતં યજ્ઞસ્ય દેવઘૃત્વિજં હોતાર રત્ન યાનમં ॥
 ૐ ઈષેત્ત્વોર્જેત્વા વ્વાયવઃ સ્થદૈવો વઃ સંવિતા પ્રાપયેતુ શ્રેષ્ઠમાય
 કર્મણઽઆપ્યા યદ્ધ્રુવ મધ્ન્યાઽન્દ્રાય ભાગં પ્રજાવતીરનમીવાઽ
 અયક્ષમામાવસ્તેનઽઈશત માયશ્ચ ૬ સૌધ્રુવાઽઅસ્મિન્ ગોપતૌસ્યાત્
 વહીર્યજમાનસ્ય પશૂન્વાહિ ॥૨॥ ૐ અગ્રઆયાહિ વીતયે ઘૃણા-
 નોહવ્યદાતયે નિહોનાસત્તિઃ વર્હિષી ॥૩॥ ૐ જ્ઞાનોદેવીરભિષ્ટયઽ
 આપોભવન્તુ પીતયેશંયોરભિસ્રવંન્તુ નઃ ॥૪॥

(અથ ભોજન વિધિ)

પચાદ્ર કરીને એ હાથ એ પગ અને મોટું વોછને ડ્યાગમા
 ચદન કરી પૂર્વાભિમુખે બેસી પાત્રમા પીગમેલા અન્નને હાથમા જગ
 જગ લઈ ૐ મૂર્ધુવ સ્વ તત્સ વિં એ ગાયત્રી મંત્ર ભણી તે
 જલથી પ્રોક્ષણ કરીને દિવસ હોય તો સત્યંત્વત્રેન પરિષિદ્ધામિ ॥
 એ મંત્ર ભણીને અને બે રાત્ર હોય તો ઋતન્વાસત્યેન પરિષિ-
 દ્ધામિ ॥ એ મંત્ર ભણીને પાત્રની આસપાસ પ્રદિક્ષણની રીતે
 જલધારા કરીને તે ધાગ ઉપર જમણી બાજુએ જમણેથી ડાબી
 કોરે લઈ જતા ૐ મુપતયે નમ ૐ મુવનપતયે નમ ૐ મૂનાના-
 પતયે નમ એ ત્રણ મંત્ર ભણી ભાતના અથવા બીજા હવિષ્ય અન્નના
 ત્રણ બલિ મુઝીને તે ઉપરે જલ પ્રોક્ષણ કરીને એ ત્રણ બલિ એ કંઠા
 કરવા પછી હાથ પોઈ જમણા હાથમા આચમન વાગે જલ લઈ
 ડામા હાથનો અગુષ્ઠ પાત્રને અડાડી રાખી ૐ અમૃનોપસ્તરણમસિ
 સ્વાહા એ મંત્ર ભણી આચમન કરીને ૐ પ્રાણાય સ્વાહા ૐ
 અપાનાય સ્વાહા ૐ વ્યાનાય સ્વાહા ૐ ઉદાનાય સ્વાહા ॥

ૐ સમાનાય સ્વાહા એ પાત્ર મંત્રોથી કર્મે કરી ભાત અથવા
ખીજા હવિષ્ય અન્નના પાત્ર ગ્રાસ પાત્રે આગલી ભેગી કરીને લેવા
ત્યાસુધી ડામા અગ્રુષ્ટથી પાત્ર સ્પર્શ કરી રાખવો પછી ડામો હાથ
ધોઈ આખે જનસ્પર્શ કરીને યથાર્થી જમી રહ્યા પછી છેલે હાથમા
જલ લઈ ૐ અમૃતાપિધાનમસિ સ્વાહા એ મંત્ર બણી અર્ધજલ
રેડીને પી જવું અને અર્ધજલ પ્રથમ એકઠા કરેલા બલિ ઉપરે પિતૃ તી
ર્થથી ઢાગળા મુખ શુદ્ધિ કરી મુખવાસના લઈ શિખા છોડી નાખવી

એતત્સન્ધ્યાત્રયં પ્રોક્તં બ્રાહ્મણ્યં યત્ર તિષ્ઠતિ ॥

યસ્ય નાસ્ત્યાદરસ્તત્ર ન સ બ્રાહ્મણ ઉચ્યતે ॥

॥ કાત્યાયનઃ ॥

એ પ્રમાણે મધ્યાનુ ત્રય કર્યું એ ત્રણઝાનની સધ્યાનુ ઉપાસન
કરવામાજ આલણપણું ગહેલું છે જે આલણુ યથાકાલ એ મધ્યા
કરવામા આદર નથી રાખતા તે આલણુજ ન કહેવાય—

સંધ્યા યેન ન વિજ્ઞાતા સધ્યા યેનાઽનૂપાસિતા

સ જિવચ્છદ્રતામેતિ મૃતશ્ચશ્વાભિજાયતે ॥ ૨ ॥

॥ ગોમિલ ॥

જેણે મધ્યા જાણી નથી જેણે મધ્યાનુ ઉપાસન કરું નથી તે
પુરુષ ઊવતા લગી મુદ્ર રહીને મરવા પડી કુતરો થાય છે

સધ્યાહીનોઽશુચિનિત્યમનર્હઃ સર્વકર્મસુ ।

યદન્યત્ કુસ્તે કર્મ ન તસ્ય ફલભાગ્ ભવેત્ ॥ ૩ ॥

મધ્યાહ્ન પુરૂષ સંગ અપવિત્ર છે મરી કર્મમા નાલાયક છે અને બીજી જે ઈર્ષ કાર્ય કરે છે તેનું કળ તેને મળતું નથી

**સંધ્યાતિક્રમણ यस्य सप्तरात्रमपि च्युतम्
उन्माददोषयुक्तोपि पुनः संस्कारमर्हति ॥**

તે બ્રાહ્મણો પ્રાતઃકાલે તથા મધ્યાહ્નકાલે નિષ્ક્રિયા પાસન કરે તે નથી માત્ર નિવસ વ્યતિત થાય છે તે કદાચ દીવાનો થઈ ગયો હોય તે પછી તેને ફરી મસ્તક કરવો જોઈએ

**ब्रह्मचर्याद् ब्राह्मणस्य ब्राह्मणत्वं विधीयते
अब्रह्महः परलोके ब्रह्मचर्यविदो जनाः ॥ मनुः ॥**

બ્રાહ્મણોનું બ્રાહ્મણપણ બ્રહ્મચર્ય પાળવાથી આવે છે કેમકે બ્રાહ્મણે ચર્યા=બ્રહ્મચર્ય બ્રાહ્મણે વેદ ગૃહ્યશાસ્ત્રને માટે જે ચર્યા અમુક પ્રકારના નિયમોનું પ્રતિપાલન તે બ્રહ્મચર્ય અર્થાત્ જે બ્રાહ્મણ ઉર્ધ્વ-ગતા રહીને વેદાધ્યયન કરે તે બ્રાહ્મણ પ્રમાણે યોગ્ય છે એમ અભિપ્રાય જનો હોય છે

**नास्ति योगं विना सिद्धि र्न वा सिद्धिं विना यशः
नास्ति लोके यश मूलं ब्रह्मचर्यात् पर तपः ॥ शिव-पू० ॥**

યોગ વિના મર્વથા સિદ્ધી પ્રાપ્ત થતી નથી સિદ્ધી વિના જગતમા યશ મળતો નથી આ લોકને વિષે નિર્મલ યશનું મૂલરૂપ બ્રહ્મચર્યથી પર બીજી કોઈ તપ નથી બ્રહ્મચર્ય એજ મર્વ સિદ્ધીનું મુલ છે

**मथुरायां विलोमेन मध्यमाक्षरवर्जितं
यन्मुखे द्वयक्षर नास्ति तन्मुखे मध्यमाक्षरं ॥१॥**

(ધ્યાનમ્)

મધ્યાહ્નકાલે યા સંધ્યા શ્વેતાંગી શ્વેતવાસસા ।
 વૃષસ્કંધસમારૂઢા તથા ચ રુદ્રદેવતા ॥ ૧ ॥
 યુવા યજુર્વેદમુખી રુદ્રેણ સહ આવહ ॥
 આયાહિ વરદે દેવી ત્ર્યક્ષરે રુદ્રવાદિની ॥૨॥
 સાવિત્રી હંદસાં માતા રુદ્રયોનિ નમોઽસ્તુ તે ।
 અપરાણ્દે તુ યા સંધ્યા કુર્ણાંગી કુર્ણવાસસા ॥૧॥
 ગરુડસ્કંધસમારૂઢા તથા ચ વિષ્ણુદેવતા ।
 વૃદ્ધા સામવેદમુખી વિષ્ણુના સહ આવહ ॥
 આયાહિ વરદે દેવી ત્ર્યક્ષરે વિષ્ણુવાદિની ॥૨॥
 સરસ્વતી હંદસાં માતા વિષ્ણુયોનિ નમોઽસ્તુ તે
 પૂર્વસંધ્યા તુ ગાયત્રી રક્તાંગી રક્તવાસસા
 અક્ષમૂત્રધરા દેવી કમલલસમન્વિતા ॥૧॥
 હંસસ્કંધસમારૂઢા તથા ચ બ્રહ્મદેવતા ॥
 કુમારી ઋગ્વેદમુખી બ્રહ્મણા સહ આવહ ॥૨॥
 આયાહિ વરદે દેવી ત્ર્યક્ષરે બ્રહ્મવાદિની
 ગાયત્રી હંદસાં માતા બ્રહ્મયોનિ નમોઽસ્તુ તે ॥૩॥

આ નોંકોનો અર્થ મહેલ છે એટલે લખ્યો નથી પણ મધ્ય
 રાત્રી વખતે ધ્યાન કરવું

ૐ

તત્ શ્રી પરમાત્મને નમઃ

શ્રી

કચ્છી સેવક જ્ઞાતિના ધારા

આ કાયદાઓ સર્વ ભાગ્યોની સમ્ભવિતી લખ્યા છે
અને આ લખાણને છોડે ગામોનો ટીપ લખી છે જેથી નાન
મેળા વખતે લખાણ કરવું હોય તો સર્વે કડાકુટ ટળી જશે
કારણ દરેકે ગુલુ દીઠ આપ્યા કન્ઠમા આ પુરતક રહેશે

કરાવ ૧ લો વેવેશાળ વિષે.

જ્યાર કન્યાના પિતાના ઘેર વરનો બાપ યા તો કાઠપણુ મમધી
સગપણુ અથે જાય ત્યારે મીઠાઈની માટલી શેર ૧૦ ની તથા જોળ
શેર ૧૦ તથા ખાડ શેર ૨૫ સાથે લખને ત્યા જવું અને વગતે
ફિવસે સારું મહુર્ત જોઈ ને કન્યાને ચુદડી ઓઢાડી મગલીડ કરે
શ્રીફળ કન્યાના હાથમા આપે મીઠા મોઢા કરે અને કન્યાનો પિતા
વેનાઈઓને મિષ્ટાન્ન ભોજન કરાવે પણુ બ્રહ્મને દક્ષિણા વગેરે પર-
ચુરણ જેને ખર્ચ થાય તે વરના બાપને કરવું પડે છે પછી જ્યારે
દાગીના ચડાવવાના હોય ત્યારે ફરી ચુદડી વગેરે સામાન તથા
દાગીના લઈ વરના બાપે ત્યા જવું અને દાગીના માત્ર રાસાઈકારી

૫૦૦) પાચમાના જ કરવા વધારે કરના નહિ પછી તે માર્ગ ૫૦-
હીને જ્યારે માસરે જાય ત્યારે મગજ મુજબ દાગીના વચ્ચાવ કર
ગમે તેટલા કરે પણ કુવારે તો વધારે નજ થાય અને હાથ શીર
જેરીથી દાગીના વધારે કર્યો તો બને વેવાઈઓ નાનિના યુન્ડેગાર કર્યો

વળી કન્યા વિક્રય કરવો જ નહિ તેમજ વરોડી બાબત કરાવ
કરી પણ ખમા લેના નહિ તે તેથી વિરુદ્ધ જો કોઈ મર્ત્યો અને
વાત જ્ઞાનિને વિદિત થયે તો જે પૈમા કન્યાના માપે લીધા હશે
તે નાતિમાળા જન્મ કર્યો તે ઉભય વત્તાઈ દડને પાત્ર થયે

મગપણ થવા પછી અને પરખ્યા પહેલા જેટલા વર્ષ ત્યતિત
થાય તેમા હોળી, દિવાળી, શીતળા-સાતમ અને વિજયા દશમી
એમ ચાર પર્વ આવે છે તેમા તે તે પર્વ ને અનુમરી હારડા
મમડા વસ્ત્ર વગેરે કન્યાને ત્યા વગના બાપે અથવા તેના વારસે
પોડોચાડવા બોધ્યે અને કોઈ અશક્તપણાને લીધે વા કોઈ અડ-
ચણાને લીધે તે પોચાડી ન શકે તો પગણવા વખતે મામ ૧૦ વર્ષ
૧ ની કારી ૪) ચાર લેખે વરનો પિતા કન્યાના પિતાને આપે
વળી જ્યારે જ્યારે કન્યાને ઘેર જન્મતુ પડે ત્યારે થાળીમા કારી ૧
એડ હાથ ધોઈ એડમા નાખરી એ રરામ મુખાઈ ભરી ૭ પણ
ફી છે જે ચાલી આવે છે તો તેમ કરવુ એરી અનેક કદિ મુખાઈ-
ઈવી જડ ધાલી બેઠેલ છે તો તેમ કર્યા જવુ વલી પગણવા પહેલા
કન્યાના દાગીના ભાગે પુટે તો પણ પરના બાપે મમા કરાવવા
અગર નવા કરાવી આપવા

કરાવ ૨ જે લગ્ન વિષે.

જ્યારે છોડરી વર્ષ ૧૨ ઉપગ્ની અને છોકરો વર્ષ ૧૮ ની
 ૫૫ પહોંચે ત્યાર વિવાહ કાળ મમજો ત્યારે બને જણુ વગ તથા
 કન્યાના માળાપે અગર તેઓના નજીકના વાલીઓએ અગ્નિ મ
 પ્રિયાર કરીને ઉભયને અનુકૂળતા હોય તેવે પ્રમગે લગ્ન વિષે કરાવ
 નરના ઉચિત છે પછી કન્યાનો માપ લગ્ન મોકલાવે તે જગનના
 દિવસથી થોડામા થોડું દિવસ ૧૫ આગળ મોકલવુ જોઈએ જે તેમ
 નહિ કરે તો વિનાહની સામગ્રીમા વગના બાપને હગડત આવે માટે
 તેમ કગ્વા જરૂર છે જ્યારથી માડવા થાય (માણેકનથ ભ રોપાય)
 ત્યાગથી ઘરમા રમોઈ ન કરતા મગાસમધીઓ બાહેર ગમોઈ કરી
 જમે જન આવવાથી અગાઉ પોતાના સગા વહાલાઓને માન ૧
 મિષ્ટાન્ન ભોજન આપે બાકીના જમણુ ખીચડી અને વ્રત ખાય

જ્યારે જન આવે ત્યારે તેજ ગત્રે મિષ્ટાન્ન જમાડવુ ખીજે
 દિવમે સવારમા મિષ્ટાન્ન જમણુ અને ગત્રે ખીચડી અને વ્રત છૂટ
 ત્રીજે દિવસે પણુ એમજ જમણુ આપે ચાથે દિવમે દૂધ ભાત
 માડર કે ખાડની શીરામણી આખી રજા આપે ૫ઠ્ઠી વણુ દૂધ
 ભાતને ગદ્દે મિષ્ટાન્ન આપે તો પણુ ચાને પણુ કઢાય વગેરે પિતા
 ધનાઢય (શ્રીમત) હોય અને વરોડી કરે તો સવારનુ મિષ્ટાન્ન અને
 ગત્રે વ્રત-ખીચડી આપે તો પછી શીરામણુ ત્યાર ખાઈ થાય અને
 કન્યાને માપે માડવામા જે નોતગ કર્યા હોય તેઓને જમાડવા
 જોઈએ એમા કોઈએ વાધો લેવો નહિ જેવી ચોથે દિવમે વરોડી
 અને પાચમે દિવસે શીરામણી અને જ્ઞ પણુ શીરામણુને દિવસ
 નાન રીત ચુકવની માડવા વરસાવવો પહેરામણી વગેરે વાણુ ગમ

ગદે છે જેથી તે આખો દિવસ ઉભય વવાઈઓને કુરસદ મળતી નથી,
માટે કન્યાના આપે જનને ખીચડી તથા મપત સાડ ત્રુત આપવું
પણ કદાચ કન્યાનો આપ અરચથી કટાળી ગયો હોય તે વગરાજ
પોતાની ગાંઠનું જામે નોપણ મગ

કરાવ ૩ જે ચોરી વિષે.

પગણુવા વખતની હડીકત માંડર શેર ૧૧ દાલ શેર ૧૧ ખાડ
ગેર ૧૧ ગુલાલ ગેર ૧૧ કડુ શેર ૧૧ એમ પુડા ૫ બધાવવા ઉપર
ખોલા નાગ લપેટવા પ્રગ્ન માટે સ્થાપના એ એક મકદ તથા એક
ગતી તેમા ચોખા પાટની ૧૧ તથા ૫૦ પાટની ૧૧ નમગૃહની
જણુમો તથા ચુદ્દી કન્યા માટે પીળું ફારીઉ ઉપરણા માટે ખારેક
મણુ ૧ એલચી-સોપારી લવીગ તજ તેમજ લગ્ન ક્રિયા વખતે
જે જે અગ્ય થાય તે મર્વે વરના પિતાને સીંગ છે ચોરી બાધવા
માંડ જે સ્થલના વાસણો હોય તેનું ખર્ચ જે એમે ત બને વેવા-
ઈઓ ઉપર અરધો અરધ છે અને પગણી રહ્યા પછી જ્યારે ચોરી
વીખી નાખે ત્યારે ત્રણ સ્થલ કન્યાના માપના એક સ્થલ વરના
આપનો અને પરણાવવાની દક્ષિણા ગુરુક્ષને કારી પાચ આપવી
તે વગેરે આપ આપે વગતે દિવમે ગુલાલ દક્ષિણા અને સીપુ એ એ
વગેરે આપ આપે

ઠરાવ ૪ ચોથો.

જો સૂર્ય અથવા ચંદ્રમાની પૂજા હોય અગર મત્ર જપાવવા હોય અથવા તેજ ગૃહોની ગૃહશાન્તિ હોય તો તેનું ખર્ચ વરના આપને રીર હોય પણ જો કાર્ષ્વ્યસ્પતિ (ગુરુ) નું કારણ હોય અ-
સ્પતિ નીચેનો હોય ૪-૬-૮ આઠમો હોય અસ્ત તથા વક્ર હોય તો તેનું જો ખર્ચ થાય તે કન્યાનો આપ આપે અને ગોગને કુશલ દક્ષિણા વરનો આપ આપે તથા યાત્રિનો દગોફિ ભાટ તેને કોરી ૧૦ તે વરનો આપ આપે, અને ભદ્ર જો હાજર હોય તો ભાટને આપની અને જો તે હાજર ન હોય તો કોરી ૧૦ દશ કન્યાના આપને આપની જ્યારે તે આવે ત્યારે લઈ જાય અને જેટલા દિવસ જન જમે એટલા દિવસ ભાટના જેટલા માણસો હોય ન પણ જન મર્મા જમે અને તેના ચાડીકા વગેરેનું ખર્ચ તે કન્યાનો આપ આપે

ઠરાવ ૫ મો

રીતભાત ચુકાવવા વિષે નીચે પ્રમાણે રમમ ચાલુ છે હવેથી નાતરીતની કોરી ૬૪ જેની અદર કોરી ૫૧ નાતરીત અને કોરી ૧૩ લાગાની જેમકે શ્રી કાકોગજી શ્રી મહાદેવ, શ્રી ગણપતિ, શ્રી ક્ષે-
ત્રપાળ વાણી તથા હજમ તથા લગી વગેરેની એમ સાથે મળી કોરી ૬૪ લેવા રીવાજ ચાલુ રાખવો જોઈએ ચાલુમા ચોવીશીવાળા

કોઠી ૧૦૦) લે છે કાસીવાળા કોઠી ૮૫ લે છે અને અમડામાનાડા જુની રીત પ્રમાણે ચાલે છે પણ હવથી દરરૂ જણ ઉપર મુજબ કોઠી ૬૪ ચોખી લેવા રીવાજ રાખે તો માત્ર એ કોઠી વગના માપે કન્યાના આપને આપની અને જેમાથી ઉપરના લાગા કન્યાનો માપ પોતે ચુકાવી આપે બાકી ખોરાડ મણુ ગા વગનો માપ આપે

જનમા જે ગાડા આવ્યા હોય તેને દરરોજ ચગની કોઠી ૦૫ અર્ધ ઉટ કે થોડા હોય તેને દરરોજ કોઠી ૦૫ વગરાળના ગાડાના બળદને પહેલો દિવસે કપાશીઆ મણુ ૦૫ પંઠી દરરોજ ગેર ૧૦ વરરાળને સ્ત્રી વર્ગે કનવો જમાડવા આવે તેની ખાન્ડ ગેર ૧૦ આપની નનરાવવા આવ તેની ખારેડ રોર ૧૦ આપની અને સામઠઆની ખારેડ ગેર ૧૦ આપની આ પ્રથા હમેશ મુજબ ચાલુ છે તે કાયમ રાખવી

કરાવ ૬ ઠો.

રીતભાત ચુપી રહ્યાબા તેજ પખતે જનમા જે જે સ્ત્રી પુરુષ કે જાળદો હોય ગાડાવાળા બોરાના (મિપાઇ) વગેરેને નેરેડને ખારેડ ગેર ૧ તથા શ્રીરંગ નગ ૧ એક આપવું તેમ નહ તેા નીરૂળને બન્યે છુટા ૩ ત્રણ આપવા તોપણ ચાલેવળી પહેરામણી આપવાની રીત વગરાળને પાતીઉ અગરખુ પાવડી પછેડી અને વરના બાપ તથા માતાજીને પણ ત્રણ ત્રણ કપડા આપના બીજા પણ નજીકના સગધીઓને પણ યથા શક્તિ પહેરામણી કરવી એ માન્ય વલ્લે ફરી કિમતના કપડા લેવા તે નીયમ નથી જેની જેની પોચ અને ઉમગ હોય તે પ્રમાણે આપે

ઠરાવ ૭ મો

મગપણુ ને નાનપણુમા યુયુ હોય અને તે છોકરો મોટો થતા બિનક સ્પષ્ટ માલુમપડે અને એવું જણાય કે છોકરો નપુસક હોય આશ્વનો હોય ગાડો હોય મુખ હોય કોદેશ હોય રક્તપિત વાળો હોય અગર ક્યાંક નાશી ગયો હોય વટલી ગયો હોય તો કન્યાના બાપે જ્ઞાતિ પામે અરજ કરની અને જ્ઞાતિનો ધર્મ છે કે ઉપરની તમામ ચોક્કસી કરી ને લાયક જણાય તો તે મગપણુ તોડી નાખવું અને કન્યાના બાપને છૂટ આપવી જે બીજી કોઈ સારું ઠેકાણું જોઈ લા મગપણુ કરે પણ અગાઉ વર્ણવેલી ખોટામાથી એક અથવા વધારે ખોટ ને કન્યામા દીકામા આવે તો તેના છૂટા છોડા થઈ શકે નહિ અને તે કોઈ જ્ઞાતિને પુછયા વગર બબરીથી છૂટા છોડા કરે તે જ્ઞાતિનો મુનેગર થાય—

ઠરાવ ૮ મો

દેવ ગતિથી કોઈ સ્ત્રી વગર સતાને મરણ પામે તો તેનાં માવિત્રો તરફથી મેળેલા વસ્ત્રાદિ કારાદિ (બગચો) તે સ્ત્રીના પિય-ગને (માવિત્રોને) પાછો આપવો પણ કદાચ જો કોઈ પણ સતાન હોય તો તે બગચો પાછો અપાય નહિ પણ પાછો આપવાને યોગ્ય હોય છતાં જો ન આવે તો તે સ્ત્રીના માવિત્રોએ જ્ઞાતિને અગજ કરની જેથી જ્ઞાતિ તેને યોગ્ય રીતે ન્યાય આપશે

કંઠાવ હ મો.

કાંઈપણ નાની અનુયાનુ મરણ થાય તો માત્ર શુકલ પદ્મિજ
 કરી અગર બાહ્યો જમાડવા પણ જરૂર જણાય તો જે સમધીઓ
 આવે તેઓને માત્ર ઘત ખીચડી જમાડવી પણ જો મગણુ વૃદ્ધ વયનું
 હોય અને કાય કરવું તો દશા ને દિવસે માંજે સમધીઓ આવે છે
 તેઓને સાંજે ખીચડી તથા વૃત્ત છટ જમાડવું અને એકાદશીને રોજ
 મવારના મિષ્ટાન તથા સાંજે વૃત્ત ખીચડી દ્વાદશીને (બાગમા)
 રોજપણુ તેજ પ્રમાણે જમણુ આપવું અને તેની પુત્રી તરફથી કાંઈ
 ખર્ચ કરે તો તે દોહીન કહેવાય છે તે એક વખત યા એ વખત
 જમાડ અગર ગરીબ હોય તો જેટલી પોચ હોય તે પ્રમાણે રોડડા પૈમા
 નાતને આપે તે નાતીજાઓને ચીડી દીક વેચી આપવા વની કટલાક
 ઉમ ગવાયા ગૃહસ્થ છે તે તેગમાને રોજ શીરામણી કરાતી પત્રીથી
 રળ આપે છે વધી જે જે સગા આવેલા હોય તેઓને ટીમણુ આપવું
 નાત મમગત જે તેકું હોય તો નાતના પટેલને પાંચડી કારી ૧૦
 દશ આપતી તેથી ઓછી તો નહીજ વધારે તો ગમે તેટલી આપે
 તેવિષે નિયમ નથી વળી નાતનો ભાટ હાજર હોય તો તેને પણ
 યથાશક્તિ પાંચડી આપતી વળી સર્વ જ્ઞાતિ જનોએ કાય કરનાર
 આસામીને પાંચડી બધાવતી, એ ગશમ પ્રથમથી આવી આવે છે
 જે મોટા પુરૂષોએ મમજીનેજ કરેલ છે—

ઠરાવ ૧૦ મો

૭ માસી ૫૨સી શ્રીમંત (અધરણી) વગેરે માટે જગો પણ નિયમ નથી કાગળકે જેવી જેની શક્તિ તે મુજબ ખર્ચ કરે પણ કાઈ માગે ગૃહસ્થ હોય ને ઉમગથી જ્ઞાતિ તેડે તો તે પુગ પાંચ જમણુ આપે ને નાતને તેડા પ્રમણુ લેવું દેવું કરે ત્યારે પટેલ તથા ભાટને પણ કાયદા મુજબ આપવું જોઈએ વળી જો નાતમા ૫૦ દીકં લાણી કરે તો પટેલ અને ભાટને લાણી બમણી આપવી વધી ગોત્રની દુહિતા જે પગલેલી હશે તેને પણ બમણી આપવી જે ગામમા જ્ઞાતિનો મોટો મમવા છે ને ત્યાં કાઈ લાણી કરે તો જે જે દેવ સ્થાનો છે જેમકે વિષ્ણુ મહિંગ સીરાલય-ક્ષેત્રપાલ વગેરેની પણ લાણી આપવી પડે છે તેમજ અન્ય જ્ઞાતિના મિત્રમડળ હોય તો પણ આપે છે—

ઠરાવ ૧૧ મો.

ગ્રોકરો યજ્ઞોપવિત દેવાને લાયક થતા જો આપવામા આવે તો જેટલા રોજ જનને જમાડવામા આવે તેજ માફક સબધી-ઓને જમાડવા પણ જો બીજો કાંઈ માગલીક પ્રમગ હોય તો કાઈપણ જમણુ વગેરેની જરૂર નથી પણ તેવા પ્રમગ સીવાય જો કાંઈ યજ્ઞોપવિત આપે તો તેઓએ રીતમર સર્વ લાગા આપવા જોઈએ મમુરતા કરવા ગણપતિ એમારવા વગેરે સર્વે કગુ

જોઈએ વલી રિતમર જે સગાઓ ચાલે તેઓને ટીમણુ તથા ચાડીડા વગેરે ને ચરો વગેરે આપવો તથા જે સગા સખધીઓ આવે તે વધાવુ આપે વળી જે જે આસામીઓનુ વધાવુ ગળવુ ન થટે તેમા થોડા પૈસા ઉમેરી ને પાછુ આપવુ વળી નેથી નજદીકના જમાઈ દીકરીઓ વગેરે આવે તેઓને વસ્ત્રાલકારાદિ નવાજેશ કરવી જોઈએ છેવટ વિવાહના કાર્ય મુજબ કરવુ

કરાવ ૧૨ મો

કોઈ પણ સ્ત્રી ગાય ને તેને મતતિ ન હોય તો તેના પતિનો હીસો (ભાગ) ભોગવવા તે માલેડ છે ને તેણીને ભાગે જે આવે તે તેને આપી દેવો પણ દૈવયોગે જ્ઞાહણોમા એવા વગ થોડા જ નીકળે પણ તે ભાગમા ઉદર પ્રણી જેટલુ એ ન હોય તો તેના દીઅર જેઠ કે કોઈ પણ કુટુંબિએ તેનુ પોષણુ કરવુ પણ તેઓ તેમ ન કરે અને વસ્ત્ર ગળ મપન ન આપે તો નાતના ગુનેગાર થાય ને તે બાઈએ જ્ઞાતિ પાસે કચિયાદ કરી જેથી નાત તેને વસ્ત્ર તથા ભરણુ પોષણુનો બદોબ્ધત કરાવી આપે

કરાવ ૧૩ મો.

—(૦)—

કોઈ પણ સારા ગુલરથને પરણે ધણી મુદત થઈ જાય અને મતાન ન થાય અગર થઈ થઈને મરી જતા હોય અગર એવા બીજા ખાસ કારણુ ને લીધે બીજાવાગ પરણવુ હોય તો ચાર

જાતિ બધુએને ભેગા કરી તેઓને ડાગણુ સમજાવી પહેલી જોની સમતિ લઈ નાતની આજ્ઞા લેવી અને નાતીલાઓએ પહેલી સ્ત્રી વાસ્તે રોટલા તથા કપડા તથા રહેવાને જગ્યા અને થોડી રોટલ અપાવી તેણીનું મન મનાવી ત્યાર પછી બીજી પગણુવાની આજ્ઞા આપવી પણ તેમા મલાળવાનું છે કે પહેલીને તો ગેટલાનો બદોબસ્ત કર્યો પણ નેવગતિથી કદાચ બીજી પરણવા પછી તરતમા નિગાધાર થાય તો તેણીના ગેટલા છે કે નથી તેનો વિચાર પુરતો કગ્વો જોઈએ ને તેમ ન થાય તો એકને બચાવી બીજીને ખાડામા ઓરવી માટે તે પણ ચોક્કસ કરી પડી આજ્ઞા આપવી વણીક મુધરેલી નાતોમા બીજી પગણુવા વાસ્તે મળત મનાઈ છે જેમકે નાગર પારમી અગ્રેજ અને યુરોપના વણાખગ દેશોમા બની છે એક વખત આસ્ટ્રીયાના ગગ્ગનો પુત્ર મરી જતા બીજી કરી તે માટે પેલી રાણીએ વણા અપવામ ન્યા પણ પછી તેઓના ધર્મગુણોએ સમજાવીને મરતી અટકાવી ડાગણુ તે મરે તો બીજી થાય માટે મનતા મુધી એક ઉપનામ બીજી સ્ત્રી નહિજ કરી એ ઉત્તમ છે

ઠરાવ ૧૪ મો

કદાચ નામ મૂહન્યને મતિ થતી ન હોય અથવા થઈને મરી જતી હોય અથવા કોઈપણ કારણમર અપુત્ર હોય અને વંશની જરૂર હોય તો તે ધણીએ સ્વકુટુબમાથી કોઈ છોકરો ત્તક લેવા અને નાતની આજ્ઞા લઈને પોતાનો વારસ ઠરાવના તે લખતમા પોતાના લાયાત મગામની ધીઓ તથા છોકરાના પિતાની મહીઓ ઠરાવવી

નોંધએ અને હાલના વર્તમાન કાયદા પ્રમાણે દગબારી દગબારી
 નજીક કાવતુ નોંધએ અને તે છોડશે તેનો પર્ણ વારમ હકદાર
 હશે છે પણ લાયકતા કાંઈ છોડશે ન મળે તો જાતિમાથી જે મળે
 તે એજ રીતે કરવું પડી તે છોડગતી જનોઈ પર્ણાવતુ તથા લણા-
 વતુ એ તેને ગીર છે

હરાવ ૧૫ મો.

જે કાંઈ પુરુષ ધધા નિમિત્તે ક નોકરીપર અથવા મેજ દેરા-
 દત્ત કરતા અથ યુરોપ, ચીન, જાપાન, ટાન્સવાય, જાગમાર વગેરે
 સ્થળોએ જાય અને મુમાડરી કરીને સ્વદેશ પ્રી આવે તો તે ધણીએ
 પ્રાયશ્ચિત કરવું દેહગુહિ ચક્રાયન વગેરે રત્ત કરવા ભદ્ર કરાવવું ગળ
 નપત્ત જાતિને ભોજન આપવું જે નાતની રક્ષા છે તે પ્રમાણે પાચ
 ટક જમાડવું ત્રણ ખીચડી એ મીઠા જમણ તે ખગચ કરવામા એક
 જણ હોય અગર ચારથી પાચ ટક જમાડવાની પહેલય ન હોય તો
 મીજે કાર્ધ સ્થળે નાત તેકુ હોય ત્યા જવું અને ત્યા નાત પાસે
 અગર કરવી તો નાત તેને ૧ થી ૨ જમણમા ખુલામો કરી આપને
 એટલે કે જે ધણીને રિદેન (હિંદુસ્થાન બહાર) જવા વિચાર હોય
 તેને પહેલેથીજ વિચાર કરવો જે આટલો દડ મહન કરવો પડશે
 ત્યાર તે પગેશથી આવે ત્યારે તે સાથે તેના કુટુંબીઓએ તથા મગા
 નમનીઓએ તેનો સ્પર્શ કરવા નહિ

ઠરાવ ૧૬ મો.

કોઈપણ નીચ મનુષ્ય કન્યાનું એક હેઠાણે પેરાવાલ કરીને ડોડરીને બીજે હેઠાણે પેમાની લાલચે કે અણુમનાવને લીધે નાતની ગળ લીધા અગર જે પગણાવરો તો તેને સારાઈ કોરી ૧૦૦] એકહજાર ૬૩ તથા પગણનાગને કોરી ૫૦૦] પાચમોનો ૧૩ અને ઉભય આશા-મીચોને એક વપ પકિતથી દૂર ગામવા, પડી પણ નાતિવાલા-ઓની મરુ

ઠરાવ ૧૭ મો.

કન્યા દ્વા] બીજી નાતિમાથી કન્યા લઈ આવ તે કન્યાના પીયર આચારવિચારમા સારા હોય, અને તે ઉચ્ચ બ્રાહ્મણ અગર આપના બગેરે હોય કે આપણાથી ચીનીયાતા હોય તો તર પછી અગર નહિ પણ તેથી નીચ જાતીમાથી કન્યા લેવીજ નહિ, અગર કોઈ વિધવાને ઉપાડી આવે અને નાતિને યે અગર અગર નાતિની બ્રાહ્મણ મિવાય જે કોઈ કન્યા લઈ આવે તો નાતિનો ગુનેગાર હૈ

ઠરાવ ૧૮ મો.

કોઈપણ માણસ બીડી ચુલમ કે હુકો પીતા પડકાય અગર તો કોઈ તાણી બેઠને કોઈપણ ઉતરતી જાતી માથે ગ્રાસ કે અથા-

જીવો વેવાર કરે તેડુ જો નાતને પુગવાર થાય તો કોરી પગ પચાડ
 હડ અને તેનો કોઈ પક્ષ કરે તો તે પણ શિક્ષાને પાત્ર થાય પણ
 જો વિના સરતે સગતચુકથી જો કામ અને તો તે નિરઅપરાધી કે
 તો તેણે માત્ર પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું

કાવ ૧૯ મો.

જો કોઈ જાણી જોઈને અભક્ષ્ય ભક્ષણ કરે મદિરા પાન કરે
 અથવા કોઈ વેસ્થા તથા નીચને પેગ ભાજન કરે તેને પક્ષિત્થી છેડ
 આપવો અને તેને ફરીથી પક્ષિત્તમા લેવા જોઈએ નરણુ કે વર્તમાન
 કાળમા અનેક ઉત્તમ જ્ઞાતિઓમા બટાવાગ અદગખાનેથી વધતો જાય
 છે તે પ્રમાણે થવાથી એવો તો શજો લાગે છે કે તે માથે જોગજન
 વહેવારથી જીગનની પણ ભુદ્ધિ બ્રહ્મ થઈ જાય કે એવા નહિવત્ એ
 માટે પ્રથમનીજ તેઓને તજવા

કાવ ૨૦ મો

કોઈ જ્ઞાતિ કટક ઉત્પન્ન થાય તે ગરીબ નાનિજાઓને કાસી
 તે પાસેથી લાય-સ્વત્ત આઈ જાય, નાતમા રીટોડ પાડે તડ પા-
 ડવાની કાશોપ કરે અગર તડ પાડીને પોતે તડરી થાય એવા શ-
 ખને જ્ઞાતિ નરકથી ચારી શિક્ષા થતી જોઈએ નરણુ કે એ પણ
 મોટામા મોટો યુનેગાર છે તેને તો એવા ફેજે પહોચાડવો જોઈએ
 કે તે ફરી તેરી ખટપટમા ભાગ લે જ નહિ અને તેનો કટક થઈ
 ગયા બાદ ફરી ચારી પડાય તો તેને અમણી સબ કરવી

રાવ ૨૧ મો.

આપણી જ્ઞાતિ ડગ્ગ દેશમાં બહુ ન થોડી છે તેથી પ્રમગે પ્રમગે એની તો અડચણો આવી પડે છે કે ડગ્ગ મેળવવામાં અતિરાય અડચણ આવી પડે છે, જેથી ઘણાં કોઈ બરડા બારાડી દાકાર નાગ-ગોહલવાડ વગેરે કેડાણેથી આપણા નાતીલા પગણી આવ છે પણ હમણાનો વખત બહલવાથી નાતે તે પ્રાતો બધ કરતા છે. આજથી હવે કોઈ ત્યાથી ડગ્ગ લઈ આવશે તો નાતના ગુનેગાર થશે અને જે જે પગણી આપ્યા છે અને હાલ જેના ધર્મમાં એવી ડગ્ગ મેળવે છે તો તેના પીયર માથે કોઈ જાતનો વહેવાર (અપરાધ) કરવો નહિ અને જે કુળે તે નાતનો ગુનેગાર થશે અને તે સ્ત્રીને પણ પીયર (માવિત્રે) મોંઢલની નહિ અને કાચ કાઈ તે વાતપર લક્ષ નહિ આપે અને મરજી મુજબ વર્તશે તો તે શિક્ષા પાત્ર થશે

રાવ ૨૨ મો.

રાવ એકવીમમાંની અદર જે લખાણ થયું છે તે ઘણાંઓને રચ્યો નહિ પણ તેનો ખુલામો આ પ્રકરણમાં આવી જાય છે જ્યારે આપણે શ્રીગ પદ્મણી ઉત્તર તરફ આવના લાગ્યા સારે આપણામાંથી અગીઆર અવટ કો (કુટુંબ)ના બ્રાહ્મણો જુદા પડ્યા છે તે એની રીતે કે બ્યાન, બેશી, ફડકે, માપટ, એ ચાર અવટ કના બ્રાહ્મણો ગુજરાતમાં રહી ગયા તે અલગાડ જાતિ કહેવાય છે તેનું હેવાનુર અળ તાંગાપુર મુરત અને ભરૂચ અને વડોદરા વગેરે

ઠેકાણે તેઓના હાથમા હળને વગ છે અને તીલડ, ડાન્ડે ગગ્ગે દેવધર એ ગાગ અપટ ના ખાલણો ઓઢિચૈમા મળી ગયા તેઓનું ગહેવાનું મથવ ગીહોગ પાટણુ અમદાવાદ જાલાવાડ વગેરે મથગોગે ઘણા ખાલણો છે—અને ભાગવત, ભાનુ, અને આચાર્ય એ ત્રણ અવટકા મુમુક્ષુમા થાણા, પુના, સતારા, પોમવરાડી, ગાલામાદ અને સોલાપુર સુધી વગ્યા છે જેના ણણા પરા હ ત આપણી જ જાનિના એ અને જેઓને કન્યાની જરૂર પડી જ, તો તે મથગેથી ઠેકાણે પણ નાતીલો પરણી આવ તો તેને માટે નાતનો કાઠ પણ વાધો નથી કાગણુ કે શાખા ગોત્ર અપટક મન મલતા કે પણ ત્યાંથી પરણી લાવનારે તે કન્યાના મામાપ તથા કુટુંબી બતાવત જોઈએ અને જો કાઠ પગદેશથી આવ તો વિવાહ બદલ પોતાના સ્વકુટુંબી મમ ધીઓ મગાવડાલા કે નાતને ભોગન આપવું જોઈએ—

કુરાવ ૨૩ મો.

અમગત નાતિ માહેથી કાઠ પણ નાતીલો નાત તેનું કુરે તો તે ધણીએ આ પુન્યક્રમા છાપેલી દીપ પ્રમાણે ચીડી કકાત્રી વખતી પણ વધારે કે ઓછી વખતી નહિ કારણુ ઓછી લખવાથી નાતીલા રહી જાય તેનું મન નુખાય અને ન લખનાર ગુનેગાર થાય અને વધારે લખતી નહિ તેનું કાગણુ કે શ્રી કચ્છ દેશ મધ્ય કેટલાક ઘર ઓખા તથા હાલાર તરફથી આતી વસ્યા છે જેઓ અત્યંત આચાર વિચારમા ભ્રષ્ટ છે વધી આપણે કન્યાનું લેણુદેણુ પણ બધ કીધેલું છે તેજ ઠેકાણાના તેઓ મહીરા અને લાજ તેનો ખેટી નહેવાર છે ને

તે સાથે જ એકતા છે માટે ક્રૂપા નાને તેઓ માથે ખીલકુલ
વહેવાર કરવો નહિ પ્રથમ તેમને એવો સવાલ કરવો કે તમે કોણ
છો તો જવાબ એવો મળશે કે જે માલણી તમે ઝક થઈ જશો તે
પછી તેને નામ પુછવા જેવી વધારે ખાતરી થશે, પછી પુછવું જે
તમે ક્યા કહેવાઓ છો તમારી સાખા ગોત્ર શું છે એટલા સવાલ
પુછશો તો તમારી ખાતરી જ થશે કે એવી—દુર જ રહેવું છતા
પણ આટલી છટ ગાખી કે કે કચ્છદેશમાં કોઈ કોઈ ગામોમાં તેમના
સગા છે જેથી કરીને તે લોકો પોતાના મગાઓને લા જમી આપે
અથવા તેઓના કુટુંબી સગા તેઓને જે જમી તેમાં નાત કાઢી હરજત
લેતી નવી કાચુ કે તેઓના મગા વહાલા પણ તેવા જ ધર્મ ભ્રષ્ટ છે,
આચારીશુ છે અને તેઓના નામ પણ વિચિત્ર છે જેથી કરી નાતને
બહુજ હીલુ લાગે જે આના પણ તમારા નાતીલા માટે જ તેને
તજવા પડ્યા કે આ ત્રીશમાં દરાવનું લખાણ કોઈ પણ દયાળુ
પુરુષને ક્યા ઉપજે માટે લાગે એવું છે ખરું પણ આખી નાતનું
બુદ્ધિ થતું હોય તો થોડાનું ભલું નજર કરવું જોઈએ તે બાબત
પણ તેવા પુરુષો ને મતોપ ન વગેરે તો મને (અથવાતો) કાગળ લખી
પત્રદ્વારા ખુલાસો મગાવવો અગર કમર મળવું તો મતોપ થશે —

આ પુસ્તક સવત ૧૯૬૪ ના ચેત્રસુદ ૯ ના કુભારીઆમાં
જ્ઞાતિ મેલન એકઠું થયેલ સારે જ્ઞાતિ સમક્ષ કાયદા કાનુન સાખા
ગોત્ર અવટક વગેરે દરેક જ્ઞાતિ મધુઓને એકઠા કરી વાચી મલ
જાવેલ છે અને આગેવાનોએ મર્વ કશુલ કરેલ છે

ૐ જ્ઞાંતિ

નંબર	ગામનું નામ	અવસ્થા	નામ	શર્મા
૧	ભુજપુર	રાસ્તે	ત્રીકમલ હરિગમ	દત્ત
૨	"	"	જગજીવન હરિગમ	"
૩	"	"	કગવજી હરિગમ	"
૪	"	"	ગણુછોડ હરિગમ	"
૫	"	"	રામકૃષ્ણ પરીગમ	"
૬	"	"	ખરાશાંકર ચત્રચુજ	"
૭	"	"	જાવજી નદગમ	"
૮	વડારા	"	હીરજી ભવાનજી	"
૯	"	"	ચના મકનજી	"
૧૦	સમગોત્રા	"	નયુ ભગવાનજી	"
૧૧	"	"	રૂપરામ ભગવાનજી	"
૧૨	મુઢા	"	ખીમજી નયુ	"
૧૩	ટોડા	"	નયુ ભવાનમ	"

નંબર	ગામનું નામ	અવકાશ	નામ	શર્મા
૧૪	સુભાગીઆ	ગામે	નામજી મવાનસ	દા
૧૫	લાખાપુર	,	પેલા નામજી કુવડ	"
૧૬	દેશલપુર	"	વસંત ભવાનજી	"
૧૭	કપાયા	,	સાલજી ભવાનજી	"
૧૮	અમ્મપુર	"	ગાનજી ગધવજી	"
૧૯	આધોઈ	"	ભવાનજી તુલસીદામ	"
૨૦	શીનુગરા	"	ગગાગામ વીસરામ	"
૨૧	,	"	જેગામ તુલસીદામ	"
૨૨	"	"	જેગામ ગામજી	"
૨૩	"	,	પ્રાણજીવન રામજી	"
૨૪	"	"	ભના ગામજી	"
૨૫	"	,	નથુ ગામજી	"
૨૬	"	"	નગ્નેરામ તુલસીદામ	"

નંબર	ગામનું નામ	અવરક	નામ	શર્મા
૨૭	રીનુગગ	ગરત	કુવન્ડ તુલશીદાસ	દત્ત
૨૮	"	"	ભવાનજી તુલશીદાસ	"
૨૯	,	"	જગજીવન તુલશીદાસ	"
૩૦	,	"	પુરુષોત્તમ વીશરામ	"
૩૧	"	ભાગવત	મગનલાલ ઝાળીદાસ	ભવ
૩૨	,	ગ્રા	વલજી નણુછોડ	દત્ત
૩૩		ભદ્ર	તીર્થનંદ ભવાનજી	મોમ
૩૪		"	ભના ભવાનજી	"
૩૫	,	આસ	ગમજી કમલનજી	ભવ
૩૬	ડા ડા	કુડક	પ્રાગજી રામજી	"
૩૭	"	"	કાયાજી રામજી	"
૩૮	કમળ	,	માધવજી વીશનજી	"
૩૯	"	"	નયુ ભાણજી	"

નંબર	ગામનું નામ	અવતર	નામ	શર્મા
૪૦	બાલગાઈ	ફડકે	લક્ષ્મીદાસ મેવણ	ભવ
૪૧	બડીઆ	,,	નયુ પ્રાણીવન	,,
૪૨	નુબપગ	,,	હરિગમ મેવણ	,
૪૩	બનડીઆ	તિતક	માધવજી હરીગમ	વિશ્વ
૪૪	મકિ	,,	નરભેરામ ભવાનજી	,,
૪૫	બીન્ડા	,,	ભવાનજી હરીગમ	,
૪૬	નાગયજુપુર	,	ખીમજી ભાણુજી	,,
૪૭	,,	,,	ધનજી ભાણુજી	,
૪૮	કુભાગીઆ	,	લાલજી ભાણુજી	,,
૪૯	ભોજપર	કાન્ડ	નરભેરામ વીંગગમ	સોમ
૫૦	ખોખગ	,,	હીંગદાશ મકનજી	,,
૫૧	મેગડિ	બ્યાસ	પુરુષોત્તમ દેવરામ	ભવ
૫૨	,	કાન્ડે	રતનજી કેશવજી	મોમ

નંબર	ગામનું નામ	અવસ્થા	નામ	શર્મા
૫૩	આધોધ	ચીતલ	મોતીરામ ચુગરીગવ	સ્ત
૫૪	નગરકા	પડિત	ત્રીદમજી મેવાદાસ	મોમ
૫૫	„	„	હીરાગસ પ્રહલાદામ	,
૫૬	મગવાણા	માડલિડ	ગામજી ગીયરામ	સ્ત
૫૭	,	,	માવજી ગીવાગમ	,
૫૮	ગીગવા	દેવધર	લગવાનજી મુરાજી	„
૫૯	મોથા ૧	,	મુદરજી દેવગમ	„
૬૦	,	,	મદાગમ દેવગમ	„
૬૧	„	„	પીતાબર મુગજી	,
૬૨	,	,	ચના મુગજી	„
૬૩	,	„	વાનજી નાગજી	„
૬૪	„	,	મગજી નાગજી	„
૬૫	„	„	લીમજી નારાજી	,

નંબર	ગામનું નામ	અવસ્થા	નામ	શર્મા
	સ્વા	બાપાટે	મુગળ લક્ષ્મીદાસ	મામ
૧૭	વિજાપુર	,,	વાલજી જેરામ	,,
૧૮	,	,,	મોનજી જેરામ	,,
૧૯	,,	,,	હરજીવન જેરામ	,,
૭૦	વગાડોઆ	,,	લાલજી ગમજી	,,
૭૧		,,	દામજી રામજી	,,
૭૨	મીનાજી	,	કાનજી ગમજી	,,
૭૩	માડની	,,	લક્ષ્મીદાસ મોનજી	,,
૭૪	,	,,	ડગનાથ તલકશી	,,
૭૫	,	,,	મુગગજી પીતાબર	,,
૭૬	મહાર	,,	રાવવરામ તલકશી	,,
૭૭	માડની	,	રણજીડ તલકશી	,,
૭૮		,	રતનરી તલકશી	,

નંબર	ગામનુ નામ	અવસ્થા	નામ	શર્મા
૭૬	"	"	નાગજી તલકશી	
૮૦	શુદીઆલી	આપ્ટે	નુવગજી આત્માગમ	વિશ્વજી
૮૧		,	પ્રેમજી દેવગમ	,
૮૨	"	,	હીમજી નેવગમ	,
૮૩	"	,	પ્રાગજી વિગનજી	
૮૪	"	"	ગધવજી પ્રેમજી	"
૮૫	પુડા	"	પેના હદમીગમ	,
૮૬	"	"	ગામજી વદમીગમ	"
૮૭	વાડી	કાન્ડ	મુગરજી લીલાધર	મેમ
૮૮	હામપર	"	લાલજી લીલાધર	,
૮૯	"	"	મુન્ડજી વીશરામ	,
૯૦	ચાદગડા	આચાર્ય	ગોપાલજી ત્રીમજી	દત્ત
૯૧	ગદા	,	ગોપાલજી લધા	"

નંબર	ગામનું નામ	અવસ્થા	નામ	શર્મા
૯૨	"	"	ગતનજી લઘા	,
૯૩	કેમ	"	બાલુ મુરાગજી	,
૯૪	"	"	રામજી લક્ષ્મીદામ	
૯૫	ટપર	આચાર્ય	દરસનજી મુરાગજી	દત્ત
૯૬	"	"	જીવરામ મુરાગજી	,
૯૭	મોગીયા	ગ્રા	ભીરામ કાનજી	"
૯૮	"	"	કશવજી કાનજી	,
૯૯	આમખીયા	"	મેનજી પિતાબજી	,
૧૦૦	,	,	જીવરામ પિતાબજી	,
૧૦૧	ભુજ	નશી	નરભગમ કાનજી	"
૧૦૨	"	"	અમરજી કાનજી	"
૧૦૩	"	ગ્યામ	દામોદર વલ્લભજી (જદુરામ) પટેલ	ભવ
૧૦૪	ખેડાઈ	"	ગોકનદાસ દયારામ	"

ନଂ	ଆମନୁ ନାମ	ଅବତଃ	ନାମ	ଶାଖା
୧୦୫	ଆଧ୍ୟାପୁର	ଭାଗବତ	ସୁନ୍ଦରଂ ଜ୍ୟୋତି	ଭବ
୧୦୬	ଆଧ୍ୟାପୁର	ଭାଗବତ	ସାମଞ୍ଜ୍ୟ ପିଣ୍ଡଗମ	ଫଳ
୧୦୭	ଆଧ୍ୟାପୁର	ଭାଗବତ	ସେବା ଗ୍ରନ୍ଥମଞ୍ଜ	ନାମ
୧୦୮		"	ଗମଞ୍ଜ ଗ୍ରନ୍ଥମଞ୍ଜ	"
୧୦୯		"	ଗମଞ୍ଜ ଗ୍ରନ୍ଥମଞ୍ଜ	"
୧୧୦	ଗଡ଼ଜାତୀୟ	ଗୋପୀ	କର୍ମମୀନାମ ଭବନଞ୍ଜ	ଫଳ
୧୧୧	କର୍ମମୀନାମ	ଭାଗବତ	ଭାଗବତ ଶ୍ରୀମାତମ	ମୋକ୍ଷ
୧୧୨	କର୍ମମୀନାମ	"	ସେବା ଶ୍ରୀମାତମ	"
୧୧୩		"	ସେବା ଶ୍ରୀମାତମ	"
୧୧୪		"	ଗମଞ୍ଜ ଗ୍ରନ୍ଥମଞ୍ଜ	"
୧୧୫		"	ଗମଞ୍ଜ ଗ୍ରନ୍ଥମଞ୍ଜ	"
୧୧୬		"	ଗମଞ୍ଜ ଗ୍ରନ୍ଥମଞ୍ଜ	"

નંબર	ગામનું નામ	અવસ્થા	નામ	શર્મા
૧૧૮	„	આચાર્ય	હાથર કરસનજી	દત્ત
૧૧૯	નાગલપર	ભટ્ટ	મેવજી ભવાનજી	સોમ
૧૨૦	હટડી	આચાર્ય	ભવાનજી નરશી	દત્ત
૧૨૧	„	„	જગજીવન નરશી	„
૧૨૨	„	„	ગગારામ નરશી	„
૧૨૩	વીરા	„	ઝનજી હરિનારાયણ	„
૧૨૪	„	„	ગોવિંદજી હરિનારાયણ	„
૧૨૫	„	„	ગુખરામ હરિનારાયણ	„
૧૨૬	મીનુગરા	„	ભગવાનજી હરિનારાયણ	„
૧૨૭	ગન્નાગ	„	ત્યારામ હરિનારાયણ	„
૧૨૮	લાખાપુર	„	લાલજી હરિનારાયણ	„
૧૨૯	વીરા	„	કેશવજી વલ્લભજી	„
૧૩૦	રામપુર	„	લાલજી સુદરજી	„

ક્રમ	ગામનું નામ	અવસ્થા	નામ	રામી
૧૩૧	„	આચાર્ય	મેતીરામ સુદરજી	
૧૩૨	„	„	જેઠાલાલ સુદરજી	
૧૩૩	„	„	ગોપાલજી મુદરજી	„
૧૩૪	„	„	પ્રભુ મુદરજી	„
૧૩૫	મારની	„	મજનજી પ્રાગજી	„
૧૩૬	રામપુર	„	ઝાળીદામ મુરજી	
૧૩૭	નરડ	„	લધા ખીમજી	દત્ત
૧૩૮	માથડ	„	ભગવાનજી નરભગમ	„
૧૩૯	મીણા	„	મુગરજી ડગસનજી	„
૧૪૦	ડીડાણ	„	ઝોધવજી સનાગમ	„
૧૪૧	પનાણા	„	લાનજી જીવરામ	„
૧૪૨	„	„	જગજીવન મુગરજી	„
૧૪૩	„	„	ભાણુજી મુરાજી	

નંબર	ગામનું નામ	અવતરક	નામ	શર્મા
૧૪૪	મોડવદર	આચાર્ય	મંગારામ જેરામ	સ્ત
૧૪૫	"	"	હરિરામ જેરામ	"
૧૪૬	અનરજાડ	"	નરશી જેરામ	"
૧૪૭	મેઘપર ગોખરા	હિપાધ્યામ	નથુ ખીમજી	"
૧૪૮	"	"	ભાણુજી પીતાબજી	"
૧૪૯	"	"	કુવરજી દયારામ	"
૧૫૦	"	"	જેરામ દયારામ	"
૧૫૧	મેઘપર (બોરીયા)	જન	નથુ ભવાનજી	"
૧૫૨	"	"	મુગરજી ક'યાણુજી	"
૧૫૩	"	"	પ્રેમજી ક'યાણુજી	"
૧૫૪	"	"	લક્ષ્મી ખીમજી	"
૧૫૫	રાપર	આચાર્ય	ઓઘવજી માવજી	"
૧૫૬	ભોજપર વાગડ	કાવડે	મુગજી વિશરામ	સોમ

શુદ્ધિ પત્રક.

પૃષ્ઠ	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૨	૧૯	વિભૂતીઓ	વિભૂતિઓ
૨	૨૦	અતીજ	અતિજ
૪	૪	તાપીરામ	પિતાબ ૨
૪	૧૧	સનાવાળી	સત્તાવાહી
૪	૨૩	આધિન	અધીન
૫	૨૨	શાત	શાતિ
૫	૨૪	મુક્તિ	મુક્તિ
૬	૫	અને	મને
૬	૧૬	મદ્રાણી	મદ્રાણિ
૭	૧	નાસ	નાશ
૭	૧૧	ક્રતા	કૃતા
૮	૨	અતે	અને
૮	૬	વેદાવટકે	વેદાવટકે
૮	૭	માસ્યવા	માન્ત્યવા
૮	૭	કાનામ્	કાશ્ય
૮	૮	નામાની	નામાનિ
૮	૧૬	નામાની	નામાનિ
૯	૭	પચ:	પૈવ
૯	૭	ગૌત્ર	ગોત્ર
૯	૮	રિગ્જનિતાશ્ચ	સ્તિપ્રવરાશ્ચ

६	६	मुख	वक्त्र मुख
६	६	रंवाध्रीं	रवाध्री
६	११	२धु	३गु
६	१२	अशुपती	अशुपति
६	१३	नामानी	नामानि
६	१४	जामदग्न	जामदग्न्य
६	१४	चाव्यन	च्यवन
६	१४	आप्तवान	आपन्वान्
१०	५	शाखाश्चलायनभवा	शाखाश्चलायनभवा
१०	६	विघ्नेश्वरि	विघ्नेश्वरी
१०	६	तदिया	तदीया
१०	१३	अशुपती	अशुपति
१०	१५	नामानी	नामानि
११	५	पंच	पच
११	५	शाखा या	शाखा तुया
११	६	गौय्यधि	गौय्यधि
११	६	कौथमी	कौथमी
११	७	पुजापरा	पूजापरा
११	८	गणपति	गणपति.
११	८	भैरव	भैरव
१२	१	भवा.	मवा
१२	२	गौत्र	गोत्र
१२	२	महति	महती
१२	३	यस्य	जस्य

१२	३	पुज्य	पूज्य
१२	४	इति	इति
१२	६	नदाभिदो	नंदाभिधो
१२	६	निगदीत	निगदित
१२	७	नामानी	नामानि
१२	८	स्वभर।	भर।
१२	१५	प्रवररर्ग	प्रवरर्ग
१३	१	करणेस्वर	क्रिणेस्वर
१३	२	देवऽ	देवो
१०	३	तदिया	तदीया
१३	४	नामानी	नामानि
१०	१२	इत्या	इत्या
१०	१३	श त्वा	शास्त्रा
१०	१३	माध्यन्दिना	माध्यन्दिनी
१३	१४	काव्यविका	काल्यविका
१३	१६	नामानो	नामानि
१४	६	पारासर	पाराशर
१४	६	देवि	देवी
१४	६	तेषामुमा	तेषामुमा
१४	७	इति	इति
१४	८	पुजन	पूजन
१४	१०	नामानी	नामानि
१४	११	भट	भट्ट
१४	१४	भुमा	भूमौ

१४	१४	श्वरवरा	बहुला
१५	४	पशुपती	पशुपति
१५	७	नामानी	नामानि
१५	१३	स्रगधरा	स्रगधरा
१५	१४	रितवरा	मितवरा
१५	१४	यजुरवेदिनः	यजुवेदिनश्च
१६	१	य लघु	अलघु
१६	१	तदियो	तदीयो
१६	२	समुदिष्ट	समप्रदिष्ट
१६	३	नामानी	नामानि
१६	६	अशितो	अशिता
१६	१३	पुजा	पूजा
१६	१४	नामानी	नामानि
१६	१६	गणुपती	गणुपति
१७	४	बुधा	बिबुधा
१७	७	सम्प्रदिष्टा	समप्रदिष्टा
१७	११	रिती	रिति
१७	१२	शर्मा	वृत्तशर्मा
१७	१२	प्रहर	प्रवर
१७	१४	गणुपती	गणुपति
१८	८	शोमे	सोमे
१८	१३	गणुपती	गणुपति
१८	३	आष्टयित्य	आष्टेइत्य
१८	४	श्वरा	वरा

१६	५	याना	ख्याता
१६	८	शर्मा	त्रिष्णुशर्मा
१६	९	आपटे	आपटे
१६	१०	गणुपती	गणुपति
१६	१५	इत्य	इत्य
२०	२	विघ्न	विघ्न
२०	३	शर्मा	सोमशर्मा
२०	७	चक्र	चक्र
२०	१४	शोम	सोम
२०	१४	वादभुक्त	वादमुक्त
१८	१२	शर्मा	सोमशर्मा
२१	१३	उद्गाविकर	उद्गाविक
२१	१३	त्रलु	त्रलु
२२	२	कौडिल्य	कौडिन्य
२२	५	मिध	मिध
२२	६	कौडिल्य	कौडिन्यगोत्र
२२	७	कौडिल्य	कौडिन्य
२०	६	गणुपती	गणुपति
२३	११	इत्य	इत्य
२३	१८	वदना	वदन
२४	४	द्विजवरा	द्विजवरा
२४	९	स्वेतात्री	स्वेतात्री
२५	१	भाणु	भास
२५	१	अजवाणीये	अजवाणीये

२५	२	द्वितीया	द्वितीया
२६	३	आप्रबान	आपन्वान
२६	८	आप्रबान	आपन्वान
२७	११	बटुक	बटुक
२८	४	आगरिस	आंगिरस
२९	९	प्रभ्रवदन	प्रसन्नवदन
३२	१४	मान	माने
३३	८	भस्म	भस्म
३३	८	व्योम	व्योमे
३४	३	त्यरे	त्यारे
३८	१६	करिष्वे	करिष्वे
३९	६	नाभ्यु	
४२	१५	शुतु	शुतु
४३	४	पिशातये	प्रशातये
४३	५	सिध्यर्थ	सिध्यर्थ
४३	५	सुराश्वरै	सुरासुरै
४३	६	अथे	अथ
४३	१६	नम	न मम
४४	१६	परश	परशु
४६	१९	वदनतर	तदनतर
५१	२	ईषे	ईषे
५३	१५	यज्ञा	यज्ञो
५७	४	अरस्प्रस	अरस्प्रस
५७	६	करवा	करवा

૫૭	૧૯	ધનાઢ	ધનાઢય
૫૮	૮	ચુ દડી	ચુ દડી
૫૮	૧૨	કચિા	ક્રીયા
૫૮	૧૫	કન્યાની	કન્યાની
૫૯	૧૬	લ ગી	લ ગા
૬૦	૧	કાઠીવાળી	કાઠીનાળા
૬૦	૫	ખોરાક	ખારેક
૬૦	૧૪	ન હ	હિ
૬૧	૮	અગાઉ	અગાઉ
૬૧	૧૧	ગુનેગર	ગુનેગાર
૬૧	૧૪	મેળેલા	મળેલા
૬૩	૨	અધરણી	અધરણી
૬૭	૯	પીયર	પીયગ્વાળા
૬૮	૪	ઠા વ	ઠગવ
૬૯	૨૦	હેવાનુર	રહેવાનુ
૧૮	૧૦	વાશિષ્ઠ ઈંદ્રપ્રમદ	આમરદ્રસુ

રથ મે યાને લખેલા ત્રણ શ્લોકોનો અર્થ

શ્રી કચ્છ દેશની અદર મુદ્રા નગરમાં રહેતા અને હાલ ભુજપુર
મામની અદર ગહેનાગ અને જેણે લક્ષ્મી લગવતી મહાકાલીને
વશ કરી છે અને તેના ચરણમાં તત્પર ગહેવાથી શુદ્ધિશાલી એવા
જે દેવગમના પુત્ર હરિરામ શર્મા જ્યોતિ શાસ્ત્રના જ્ઞાનથી પરિપૂર્ણ
મતિવાળા સારા કર્મવાળા હતા તેનો મોટો પુત્ર વૈવરાજ નામે
ત્રિવિક્રમ પૃથ્વીમાં પ્રસિદ્ધ છે

શ્રી દ્રાવિડ કુલમાં ઉત્પન્ન થયેલી બ્રાહ્મણ જાતિમાં ઉત્પન્ન
થયેલ સેવક જ્ઞાતિના છે તેમણે બ્રાહ્મણોમાં અગ્રેસર સેવક સત્તાવાળા
બ્રાહ્મણોના ગોત્ર અવટક વેદ વિગેરેને જાણવાના મધુર અને કામલ
શબ્દોથી ગમ્ય શ્લોકો કરેલા છે,

ૐ
આયુર્વેદિ અપૂર્વ ડોલેરાની રામબાણ દવા
નામે

ચંદ્રપ્રભા રસ.

આ દવા ડોલેરાપર અચુક છે કારણ કે તે ગેગપર માણસોએ
આ દવાનો ઉપયોગ કરીને વણેા લાખેા વખત યયા ફતેહ મેળવી
છે જેમ કે સવત્ ૧૯૩૨ની સાલમા કલકત્તામા ૧૬૩૬ ની સાલમા
મુબમ્મા, ૧૯૪૦ ની સાલમા દખાણ પોમલવાડીમા અને ૧૯૪૮ ની
સાલમા કચ્છ મુદરામા હજારો દરદીઓ ‘ ચંદ્રપ્રભા રસ ’ ના
પ્રતાપથી આ વિકાળ રોગના પાખાથી મુક્ત યયા છે જેથી તે
જગત સુવિદિત છે આ રોગના ચાર દરજ્જા છે, જે નીચે પ્રમાણે
અનુભવેલા છે

દરજ્જે પહેલો **મલમલ**—મોઢે મોળ કુટે, શરીર ભારી
થાય, ઉલટી ઝરવા મરણ થાય, ચક્ક અને પેટમા ગડગડાટ થાય

દરજ્જે બીજો **વિષુચીકા**—ઝાડા, ઉલટી સુલ, ગોઠાલા
ચડવા, તરસ લાગવી અને ખામ યવી

દરજ્જે ત્રીજો **વિલબિકા**—ઝાડો ઉલટી બધમુત્ર, બધ,
પેટનું ચડવું, બકવાદ કરવો, આચ્છી થવી ગોઠલા ચડવા, તદ્રા

વેન થાય, અને ખેશુદ્ધિ દરજ્જાને ચોથા **હઠાલશક**—કાનમા કશારા બોલે ઝાતી અને પેટમા સોથો ભોક્યા જેવી થોડી બાધી થાય બેચેનીરહે. આ સર્વ ચિન્હોપર દરદી લક્ષ આપતો નથી અને ચારથી ૬ ડયજા ભરી કાઠવત્ પડી જાય છે, નેમાત્ર બેથી ચાર મીનીટમા તે માણસ મરણનેશરણ થાય છે

માટે આ રોગ વારંતે મારી એવી ખાસ લક્ષામણ છે કે ખીજ સર્વે દવાને એક બાજુ મુકી **“અદ્રમ્ભા રસ”**નો ઉપયોગ કરવામા આવે તો ૧ થી ૪ વખત દવા આપી કે દરદ સાત પડે છે એને જો પહેલા ખીજ દરજ્જામા એમ કરવામા આવે તો સો એ સો ટકા બચેજ પણ ડીજ દરજ્જામા રોગીઓમા સેકરે સાઠ ટકાજ બચે છે, અને જો ચોથા દરજ્જાપર પહોચે તો બચવાની આશા રાખવી બ્યર્થ છે કારણ કદાચ એ દરદ થયુ ને રદદને તેડવા જાય પણ ત્યા પહેલ્યા પહેલા દરદીને પ્રાણ ચાલ્યો જાય છે માટેજ આશા બ્યર્થ પણ જો અમારી દવા નામે **“અદ્રમ્ભા રસ”** વરમાજ હોય ને ડયકાભરે કે પીવરાવવામા, આવે તો ઘણુ કરી બચે છે, તેમા પણ જો વખત લાગે તો દવા ગળે ઉતરેજ નહી જો આમોનીયા કાર્બોનિટ નાક પાસે ધરવામા આવે તો કદાચ ચાર મીનીટનો વિલંબ થાય તોપણ ચાલે વારંતે મારી ખાસ લક્ષામણ છે કે બ દવા દરેક સદ્ગુહસ્થોએ પોતાના ધરમા રાખવી અથવા ફળીઆમાના કાઠ સારા સદ્ગુસ્થે રાખવી કે જેથી તે દવા ખીજ ગરીબ માણસોને કામ આવી શકે કારણ કે જરૂર પડે તત્કાળ કામ આવી શકે પણ ને તેમ ન બન્યુ તો તેજ વખતે રાત્રે કે દિવસે અમારા દવાખાનામાથી તેવા ગરીબ માણસોએ દવા લઈ જવી

કારણ કે ગરીબ વર્ગને દવા વર્માદા મલે છે ગમે તે જ્ઞાતીનો હોય
તોપણ કોઈને મનાઈ નથી

ઉમર ૪૫	પાણી	દવા ટીપા
૪ થી ૬	તોલુ ૦૫	૨ થી ૫
૧૦ થી ૧૫	તોલુ ૧	૮ થી ૧૨
૨૦ થી ૩૦	તોલુ ૨૫	૧૫ થી ૨૫
૬૦ થી ૯૦	તોલુ ૨૫	૧૨ થી ૧૫

એ દવા લેતા ત્રિલબ ન કરતા પહેલાંનું દરજ્જામાં પણ ન
મલે તો ખીજ દરજ્જામાં દવા પીવરાવવી જો પેટમાં ટકે તો બહુ
સાફ પણ દેવથોને ઉલટીમાં નીકળી પડે તો તેજ વખતે એટલી
દવા પીવી દર ૦૫ થી ૩૦ થી દેવા કે દેતા રહેવી વધુ કરી માત્ર ૦૫ થી
એક કલાક સુધીમાં તે મહાભયારી ગાત પડે પડે દર ત્રણ ત્રણ
ઝલાકે એકેક ડોઝ આપવો તે બે દીનન ચાતુ રાખવી

પરેણ —સિધી ચોખા, સાકર, છત તથા પાણીની
કાજ કરી આપવી વળા ઉટ વૈદ્યોની સલાહથી મનુષ્ય અનાજ
બધ રાખે છે તે મોટી ભૂલ છે કાજ અવશ્ય આપવી પાણી
ગરમ કરી ઠારીને આપવું ઉપરની બામતનો વીચાર કરી
પુરતો બહોળસ્ત હરો તો કાલેરા જેવા દુષ્ટ રોગોને લેશ
માત્ર પણ ભય નથી

જો આ દવા વેળાસર લેવામાં આવે તો એક શીશી
માથી ચાર જણને આરામ થાય છે તેમ ખીજ દવા નામે

“વડવાનલ રસ” છે તે પશુ એજ દવાનો ભેદ છે તેની
 એકથી બે પુડીમાજ આરામ થઈ જાય છે તે પુડી ૦.૩ પાણીથી
 ખાવી તેની માત્રા છુટા ૧ લારની છે ત્રીજી દવા યુસ ઓફગમ
 નામની છે તેની ત્વચામા પિચકારી મારવાથી માત્ર ૭ થી ૧૦
 મીનીટમા આરામ થાય છે આ દવાથી કચ્છ મુદરામા સવત
 ૧૯૪૯ ની સાલમા આમરે ૫૦૦ માણસોને આરામ થયેલ છે
 ચદ્રપ્રભા રસની શીશી ઓસ ૧ ની કી મત ૩૦ ૧-૮-૦
 વડવાનલ રસ તોલા ૧ ની કી મત ૩૦ ૦-૮-૦

બહારગામના ઓર્ડરોપર પુરતુલક્ષ આપી વી પી થી
 મોડલીએ છીએ, પોસ્ટેજ ભુદુ

બનાવનાર,

વૈદ્ય ત્રીકમજી હરિરામ રામ્તે,
 કચ્છ ભુજપુર

દવા મળવાના ઠેઠાણા,

વૈદ્ય ત્રીકમજી હરિરામ રામ્તે

કચ્છ ભુજપુર દવાખાનામા

વૈદ્ય જગજીવન હરિરામ રામ્તે

કચ્છ ભુજપુર દવાખાનામા

મી અમરશી ખીમજીની કુ પત્ની

ભુમામરજીદ મારકેટ, મુ અઈ નં ૨

